

ruh^{ve} madde

Türkiye Metapsişik Tetkikler ve
Araştırmalar Cemiyeti Neşir
Organıdır

Cilt : 14, Sayı : 159, Nisan 1973

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
Ergün Arıkdal

Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Psikolog Erol Mutlu
Selman Gerçeksever
Atilla Ultav
Muzaffer Suar
Berrin Gerçek
Sadıye Korateş
Güven Erer
Enver Ölgerman
Mehmet Sancar
Yorgo Karaca

Mağazane ve Cemiyet binası:
Taksim, Sıraselviler, Billiircu
Çukuzmazı Sümbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Çift: Çınar Mücellithanesi

Abone ücreti : Yıllık 36 lira

Not: Mutluluk eşlerin birbirine
güvenmesidir.

Sevgili Okuyucular,

METAPŞİŞİK Cemiyetinin her Salı, saat 20.15'de verilen konferanslarında bulunmanızı ne kadar istiyoruz. Bu konferansların her biri başlı başına bir kültür ve bilgi kaynağıdır. Ne yazık ki pek kıymetli Ruh ve Madde okurlarının büyük bir kısmı İstanbul'da oturmuyorlar. Maddi imkânlarımız ve zamanımız müsait olsa tüm Anadolu'yu dolaşır, çeşitli konferanslar verirdik. Böylece spirittüel kültürü ayağımıza kadar getirmek ödevimizi yerine getirmiş olurduk. O günlerin de geleceğinden eminiz.

Doç. Dr. Adnan Ziyalar 20.3.1973 Salı akşamı, genellikle «alışkanlık ve iptilâ haline gelen keyif verici maddelerin beden ve ruh üzerindeki tahribatı, sosyal açıdan meydana getirdiği meseleler» hakkında çok faydalı bir konferans verdiler. Bir psikiyatris'ten ziyade ahlakçı bir filozof niteliğinde yaptığı konuşması için kendisine çok teşekkür ederiz. Bu ve bundan evvelki konuşmalarını okurlarımızın istifadesine sunacağız.

Bir milyona yakın spirittüel sevinirecek bir başka konferans da 17 Nisan 1973 tarihinde Prof. Dr. Ayhan Songar tarafından Cemiyetimizde verilecektir.

Konu : Demirperde Ülkelerinde Psikik Araştırmalar. Son senelerin en ilgi çekici ve insan bilgisine pek geniş alanlar açan bu araştırmaları ülkemizin «Psikik Tedavi Üstadı» Dr. Ayhan Songar'ın eleştirisinden geçerek dinlemek ne kadar mükemmel bir olaydır. Bütün okurlarımızı davet ediyoruz.

Geçen ay belirttiğimiz gibi Derginin abone ücreti senelik 36 lira olmuştur. Abonelerini yenileyecek olan sayın okurlarımızın bu miktar üzerinden havale göndermelerini rica ederiz.

Selâm ve Sevgiler,

E. ARIKDAL

Uzay Yolu

TELEVİZYON yayınları. m izleyenlerin hangi programlardan hoşlandıklarını tartışmak istemiyorum, burada. Herkes kendi realitesini ihtiyacına göre, içinde buldukları ruh halinin gereklerine uygun şu veya bu programdan hoşlanabilir. TV'nin henüz bizdeki durumu öyle pek iç açıcı değildir, bunu biliyoruz. Zaten temaşa san'atı türünden olan bu programların herkesi aynı derecede hoşnut etmesi de mümkün değildir.

TV'de, araştırmalarımıza göre, en çok tutulan filimlerden biri Uzay Yolu'dur. Uzay Yolu serisi, bize göre, ülkemizin gelecek günlere hazırlanmasında önemli bir rol oynamaktadır. Bu gelecek günler halkımızın bir uzay çağına ulaşma günleridir. Uzay Çağı!...

Neresinden ele alırsa alınsın, uzay kelimesinin sihirli anlamı her zihinde gerektiği kadar yer tutmakta, hele uzay ile ilgili konulara yakınlık duyanlar için bambaşka bir kişiliğe bürünmektedir. Şu son on beş yıldan bu yana yapılan uzay çalışmaları gözleri ve dikkatleri yeterince çekmiş gibidir. Bazı istisnalar olabilir, ama hemen hemen

herkes astronotların Ay'a ayak bastıklarını bilmektedir. Bu konuda dünya üzerinde yapılan yayınların miktarı pek yüksek seviyelere ulaşmıştır.

Özellikle, TV kanalıyla yapılan uzay programları, biz de olduğu gibi büyük bir ilgi ve hattâ sevgiyle izlenmektedir. Örneğin Kanada'da yapılan uzay programları fevkalâdedir. Haftada iki gün, biri tamamen bilimsel düşünce ve teorilere göre; diğeri biraz fan-tezik olmakla beraber içinde insan düşünce ve inançlarını yeni yönlere sevk eden, yeni ufukları işaret eden-fütürübl-yayınlar yapılmaktadır. Bilgiler iki yönlü olmaktadır: bir kısmı dünya şartlarına göre insanın uzayı tanınması; diğeri uzayda insan —bu bilgilerin menşei şimdiki halde teorik olarak bilinen ya da kabul edilen bilgilere dayanmaktadır— ve karşılığı muhtemel hadiseler.

Bu programların en kıymetli yanı, insanın evrende tek zeki varlık olmadığını, tekâmül ve insanlık sevgisinin evrensel olduğunu, bilimin ancak onu iyilik yolunda kullanırsa insana yararlı sonuçlar vereceğini ısrarla anlatmasıdır.

Bütün bu genel bilgilendirme süreci belirli bir amacı hedef almıştır.

Bizdeki TV programında, Uzay Yolu ismiyle yayınlanan bilimsel seri zaman zaman normal kültür düzeyinin üzerine çıkmaktadır. Hattâ çok özel bazı teorilerin bilinmesini gerektirmektedir. Bu bakımdan seyirciler bu programı fantastik, hatta uydurma, çocuksu bulmaktadırlar. Bu bakımdan bu programlarda, filmin gösterilmesinden evvel üç beş cümle ile konunun ana teması seyircilere anlatılırsa, TV'nin farkına varamadığı bu büyük görevi, daha iyi tarzda yerine getirilmiş olacaktır, kanısındayız.

Son iki ay içindeki programlar cidden çok kıymetli bilgiler taşıyordu: İnsandaki derinlik psikolojisiyle ilgili çatışmalar; canlıların birbirlerine olan garip etkileri ve etkiler karşısında insan iradesinin gücü; tabiat olayları arasında insan mantığının halledemeyeceği ilişkilerin ve bilgilerin mevcut olduğu; evrendeki külli tekâmül mekanizmasının düşünülmesi kadar çok yönlü olduğu; bilime, iradeye, vazifeye ve evren kurallarına bağlılık kadar.

sağ duyu, vicdan ve Evren Ruhuna da bağlılık gösterilmesine gerek olduğu; saf enerjiye dönüşmek, paralel kâinatlar vs...

Taa başlangıcından beri uzay yolu programı, bilgi ve görgüye göre, pek sistematik olarak, sansasyon ve eğlence metodunu kullanarak, gayet kıymetli bilgiler vermektedir. Özellikle bu bilgiler Ruh ve Madde'yi izleyenlerce daha belirli şekilde anlaşılır mahiyettedir. Anlaşılma şansı daha fazladır.

Bu filimlerin hazırlanışı zannederseniz dünyaya gerek fizikman göç ile gelen, gerekse ruhen göç ederek (reçkarne olarak) gelen uzaylılar tarafından temin edilmektedir. Bir çok ileri bilim araştırmalarında aldıkları önemli rollerin yanı sıra böyle bir faaliyeti de yürütmeleri çok normaldir.

Uzay Yolu insanlığın gitgide sezmeğe başladığı Birleşik İnsanlık Realitesinin bilgi kırıntılarıyla parıldayan bir yoldur. Uzaya gözlerini çeviren insanın geleceğini iki ana bilgi tayin edecektir: Spiritüalizm ve Uzay Bilgisi. Bu ikisi varlığı içden ve dıştan ihata etmekte ona kendisi ve dış âlem hakkında en doğru olanı vermekte, tekâmülünü

nün hızlanması, geniş kavisler çizmeden emin ve kestirme yollardan ilerlemesini temin etmektedir. Bütün insan bilimleri yeni bir potada şekil bulmak için bunalımlar geçirmektedir. Bu bunalımın daha dolgun ve yoğun olması için elden geldiğince gayret sarfedenlerin adedi gün geçtikçe artmaktadır.

Öyle görünüyor ki, realitelerin sarsılması, realitelerde tatmine ulaşma hızının arttırılması, fonksiyonu biten realitelerden uzaklaşılması için ruhsal ve dünyasal güçler bir paralel düzeyde beraberce çalışmakta, aynı Evrensel misyonu gerçekleştirmek için gayret harcamaktadırlar. Varlığın fizik beden vasıtasıyla ödevini yerine getirmesiyle, bunu kullanmadan yerine getirmesi arasında pek büyük bir fark yoktur. Şartlar neyi gerektirirse varlık ona göre vasıta kullanılır. Bedensiz olarak görülemeyecek ödevler için varlık bedene bağlanır (enkarne olur). Gerekirse bedeni terk ederek (dezenkarne olarak) ödevi başka bir boyutta devam eder.

Uzaysal ilişkileri içinde dünya uygarlığını ele almanın zamani çoktan geldi. Dünyamız evrende hiç bir

zaman biricik akıllı dünya olmadı. Hiç bir zaman kendiliğinden tekâmül etmedi. Hiç bir zaman uzayla olan ilişkilerini kesmedi... Evrendeki okullardan biri olmak durumunu hiç bir zaman yitirmedi ve cennet ile cehennem arasında bir köprü vazifesini yerine getirmekte yaya kalmadı. Evrendeki sırat köprülerinin az kıymetli olanlarından biri olan Dünya, artık, seziyor ki, bu çetin görevi ikmal etmek, bir müesseseye olmak gayreti içindedir.

Fakat evrensel bir müesseseye olmak için daha çok bilgiye ve tecrübeye ihtiyacımız var. İşte bu bilgi ve tecrübe için fiziksel uzay ile ruhsal uzay sâkinleri ele vererek beşeriyete muallimlik, rehberlik, ata'lık, hatta reislik ettiler. Bütün bunlar zamana zemine göre oldu. Şimdi mi? Değişen pek bir şey yok! XX. yüzyıla uygun bir kısımda aynı müşterek mesaf devam etmektedir.

Uzay Yolu'nun Atılğan'ı müşterek bir mesalin kudretini kullanarak bilmem kaçınıcı yıldız yılının, falân noktasında görevini yerine getirmektedir, hep getirecektir. Bu bitmeyen bir Evren şiirinin bir kaç kıtasıdır, ancak.

D U Y U R U

Kimya Mühendisi Sayın Harutyun ARSLANLIOĞLU geçen sene verdiği «Uzayda Yalnızmıyız» konferansının devamı mahiyetinde ve fakat yepyeni bilgi ve bulgularla pekiştirilmiş olarak «UZAYDA ZEKİ YARATIKLAR» isimli bir konferans verecektir.

16 Nisan 1973, Pazartesi, Saat 20.00'de vereceği konferansın yeri Getronagan Lisesinden Yetişenler Derneği (Harbiye, Meyva Sokak, No. 2) dir. Projesiyon ve Slayt resimli konferansa giriş serbesttir. Okurlarımızı davet ederiz.

T. METAPŞİŞİK CEMİYETİ

İş, Söz, Düşünce ve Gönül Ortamı İçindeki Etkinliklerimiz

(20.6.1972 Konferansı)

Prof. Dr. Muammer BİLGE

İnsanların ve bütün canlıların etkinliklerinin en göze görünür tarafı şüphesiz dışa aksedenidir. Dışa aksedeni de yine en genel şekilde bakacak olursak, «iş» tir. İşimizi veririz dışarıya. Bir aktivitede bulunuruz ve örneğin, dışarıda maddeleri hareket ettiririz. Bu faaliyetimiz dışarıdan duyu organlarıyla müşahede edilebilir. Bunu yaparken canlılar (sadece insanlar değil) hayvanlar, bitkiler de tam bir maddi etkinlik halindedirler. Diyelim ki bu durumda iş ortamındadırlar. İş yapacakları ortamdaki faaliyetlerini sürdürmektedirler.

Bu türlü faaliyetlerin basit mekanizması reflektir. Dışarıdan bir etki bize gelir. O etkiye karşı biz bir tepkide bulunuruz. Etki de görünür, tepki de görünür, bizim etki ile tepki arasında nasıl yer aldığımız da görünür. Dıştan müşahede edilebilir. İnsanların hayatının büyük bir kısmı bu şekildedir. Size birisi selâm verir, siz de ona selâm verirsiniz. Yani o harekete karşı yapılacak hareket bellidir. İki üç kalem hareketten birini seçersiniz. O andaki durumunuzu ifade etmeye yeter. Eğer bu seviyede kalınsaydı, insanların hiç zihni seviyeleri olmazdı. Hep etkiye tepki, hep refleksi, hep otomatizma içinde yaşanır.

İşte insan buna bir faktör ilâve etmiştir. Hayvanlarda pek olmayan, insandan itibaren ortaya çıkan bu faktör, bazı şeyleri yapmadan anlatabilmesidir. Hayvanın bir şeyi anlatması, onu yapmasıyla aynıdır. Arıların bir arkadaşına yeni keşfettiği bir bal

özünün yerini anlatmak istediği zaman, bir takım sembolik hareketler yapması belki de bir maksadı sembolik dille anlatmanın, yani konuşmanın hayvanlardaki ilk gelişme safhasıdır. Genellikle hayvanlar söylemek istedikleri şeyi yaparlar. Hayvanların hayatlarının büyük bir kısmı iş ile doludur. İnsanlarınkı de tabii bunun paralelinde büyük çapta iş ile doludur. Bunun yanında insan diğer bir sahaya açmış ve «söz» ü getirmiştir hayata. İnsanlar çok defa da oturur, konuşurlar. Hayvanlarda böyle bir şey yok denecek kadar azdır. Esas «söz» ortamı insanlıkla beraber açılmıştır.

Söz nedir? Söz, yapılabilecek işin, düşünülen işin bir ifadesidir. Karşımızdaki-ne yapmadan bir işin anlatılmasıdır' Sözü daha iyi anlaşılması, ancak düşüncenin anlaşılmasıyla mümkün olur. Biz yapacağımız şeyleri önce düşünürüz, tasavvur ederiz, sonra da bu düşüncelerimizi iki kandan dışarıya dökümleriz. Ya iş olarak yaparız, yahut ta söyler, söz olarak aksettiririz. İşte, söz olarak aksettirdiğimiz zaman, dinleyen insan (onun anlayacağı bir lisanda söyleyebilmiş isek) bizim düşündüğümüzü düşündür ve ondan sonra da onu yapıp yapmayacağına yine kendisi karar verir. Bundan sonrası onun düşüncesi ve onun işi demektir.

İş ortamı mütemadiyen bizim etkinliklerimize sahne olmaktadır. Aynı zamanda söz ve düşünce ortamı da daha derin seviyede bir faaliyet alanımızdır. Düşündüğü-

mızı şeyler o anda iş ortamına inmiyor. Kafamızın içinde kalıyor. Fakat neresidir kafamızın içi? Beynimizin içinde de değil. Başka bir ortamdır o. Kendi adıyla tarif edelim, «düşünce ortamı» diyelim. İnsanlar düşünür; düşünce ortamında birçok insan birden düşünürken de birbirini etkiler. Düşüncelerin maddesiz olarak insanın insana geçebilmesi mümkündür.

Kelimelerimiz iş ortamındaki elemanların birer temsilcisi, sembolü olmuş, iş ortamına söz ortamına yükseltebilmiştir. Söz ortamından da iş ortamının da esas kaynağı düşünce ortamıdır. Bizim eğer hiç düşünce ortamımız olmasaydı, acaba iş yapar mıydık? Zihnimizde bir ihtiyaç doğmasaydı... Belki yine yapardık ama o zaman refleks seviyesine düşerdik. Fazla düşünmeden, hiç düşünmeden doğrudan doğruya bir aktivite ile ortaya çıkarırdık. Yine uzun uzun düşünmeden, söz ile cevap vermek de aynı şeydir. Bir olaya hemen tepki budur.

Asıl düşünce, etkiye tepki göstermediğimiz zaman kendini gösterir. Etkileri alıp, tepkileri göstermediğimiz zaman, düşünce alanımız genişler. Onun içindir ki büyük düşüncüler yalnızlığa mahkûm etmişlerdir kendilerini. Aktiviteleri hiç olmazsa bir safhada minimuma inmiştir. Konuşmaları da öyle. Kendi içlerinden gelen ya da kendi dışından gelen, etkileri uzun uzun analiz ederek, değerlendirerek içte birtakım çalışmalara girişmişler, düşünce ortamlarını genişletmişlerdir. Orada büyük sonuçlara varmışlar, sonra bunları iş ortamına dökmeye sıra gelince bunu yapabildikleri kadar yapmışlardır.

İşte bu düşünce ortamı, acaba bütün insanlarda var mıdır? Öyle görünüyor ki, bütün insanlara aynı derecede düşünmeye kabiliyetli değildirler. Belki çoğunluk değildir. Çoğunluğun düşünür gibi görüldüğü hallerde bile, çok otomatik, hemen aldığını satan ve belirli düşünce kalıplarını, zihinlerden zihinlere taşıyan bir faaliyet vukubulur. Asıl düşünce, konuşmadan, iş yapmadan, fakat bedbin de olmadan, kendi kabuğuna çekilerek içinde bir şeyler yapan, yaratan insanın yaptığıdır. Bunu yapan insanlar azdır, ama vardır. Düşünce orta-

mı bunlar sayesinde genişlemektedir. Sonra bunların sözlerinin ve işlerinin ortaya konulması da diğerlerini etkilemekte, onlara da düşünme imkânını kazandırmaktadır. Gerçekten büyük çoğunluk otomatik olarak aldığını tekrarlamakla mesgûldür. Bir gün boyunca tekrarlanan pek çok hareketlerimiz için ÖZ'e arasıra nüfuz edebiliyoruz. Diğer canlıların ve bizim hayatımız durmadan tekrarlanan şeylerle doludur.

Eğer her an, her düşünce, yaratıcı olsaydı, her hareketimiz verimli olsaydı, tekâmülümüz bir infilâk (patlama) gibi olurdu. Demek ki tekâmülün bu kadarına gerek yok. Çok defa yerinde sayarak, küçük adımlarla yürütür, ama gene de yürütür. Bu şekilde yürüme bizim hızımıza, gelişme tempomuza uygun düşer. Birçok şeyin gelişmesini beklemek gerekir. Çok yönlü olan hayat, bir yönüyle ileriye gidip, diğer yönüyle geri kalırsa, kopma tehlikesi doğar. Her yönümüzle birden ilerleyebilmek için hızımızı frenlemek, geri kalan yönümüzün ileri gitmiş yönümüze yetişmesini sağlamak gerekir. Bir kervanın, önden gidenlerinin zaman zaman arkadan gelenleri beklemesi gibi...

İnsanın hayatında, çok defa bekleme faktörü çok önemli rol oynamaktadır. Gerçi biliriz; memleketimizde çok bekletirler insanı! En basit şeyler için bekleriz. O kadar beklemek belki lâzım değil ama, beklemenin hayatta bir yeri olduğunu, tekâmülde bir yeri olduğunu söylemek lâzım. Hattâ bu hususta bir zamanlar bir ruhsal tebliğ bile almıştık.

ŞİHAP (müstear) isimli varlıktan alınan tebliğ, «Bomboş kafalı insanlar koşmalar koşmalar da nereye varırlar?» diye başlıyordu. Ve «yavaşlık temkin insan eder» diye bitiyordu. Bu bakımdan yavaş gittiğimiz zamanlarda, şikâyetçi olmadan onu değerlendirmeye çalışmalıyız. İşlerin niçin yavaş gittiğini, bizim için gerçekten neyin faydalı olduğunu düşünürsek, çok faydalı bir sonuç çıkacaktır. Ve her insanın buna ihtiyacı vardır. Bugünkü insanın derdi bazan hızlı koşmaktan geliyor.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Yine biliriz ve deriz ki, sosyal olaylar yavaş gelişir. Belirli bir sonucu istiyorsunuz ama o istediğiniz zamanda olmuyor. O zamanı da beklemek gerekir. Birçok insanın bir tekâmül seviyesine varması için, bir bekleyiş gereklidir. Hızlı koşmak gibi durmanın da bir manası vardır. En verimli yürüyüş, yürümemiz lâzım gelen yerde yürümektir. Çok defa yürümemiz lâzım gelmeyen yerde de yürümeye devam etmek isteriz. Hiç durmadan yürümek, en iyisi değildir. Yürümemiz lâzım geldiği yerde yürümek, durmamız lâzım gelen yerlerde durmak en iyisidir.

Süvari durmadan atını koşturamaz şüphesiz. Zaman zaman bir yere bağlar ve «burada dur!» der. Onun orada uslu uslu durması gerekir. Bazı atlar durmaz. Bağırıp, ipini kopararak kaçmaya çalışır. Bazı atlar da orada durması ve sahibini beklemesi lâzım geldiğini bilir ve bekler. Bizim de bu uslu at gibi olmamız gerekir. Çünkü bizi içten yönetenler, bizden muhakkak ki daha akıllıdır. Eğer biz onlarla âhenk kurmuş isek, bize durucağımız zaman «dur», yürüyeceğimiz zaman «yürü» derler. Daha âhenkli, daha verimli gelişmemizi temine yardım ederler.

Bu örneğe şuradan geçmiştik: Bazı insanlar derin derin düşünürler, bazıları da fazla düşünmeden otomatik olarak refleksleri devam ettirir dururlar. Adeta yerinde saymayı temsil ederek, bu hayatı tamamlarlar. Her insan da bazı anlarda düşünceyle yaratıcıdır. Çok düşünmek, isabetli düşünmek, neticeleri birbiriyle iyi karşılaştırmak, yanlış sonuçlara varmamak, muvaffakiyetin ve mutluluğun en önemli unsurudur. Bunun birlikte, birçok insan bilhassa düşünce ortamında yanılır. O zaman konuşmalarının yanlış yön alması, yaptığı işlerin isabetli olmaktan uzaklaşması bahis konusu olur. Düşüncesini doğru kanala çevirirse söz hayatı ve iş hayatı da düzelme yoluna girer.

İş ortamı bütün insanları ilgilendirir. Fakat birtakım refleksler ve içgüdüler halinde hayvanlarda da vardır. Bunun üzerinde söz ortamı doğmuştur. Söz sayesinde birçok şey anlatılmıştır. Bu, insanlık vas-

fıdır. Söz, ortamındadır ki kitaplar doğmuştur. Kültür doğmuştur. Eğer söz olmasaydı kültür de olmazdı. Çünkü kültür daha çok söz sahasında (tabii yazı da söz demektir) biribirimize intikâl ettirdiğimiz sonuçları temsil etmektedir. Ve hızla büyüyen bir ortamdır. Bu ortam devrimizde o hale gelmiştir ki, düşünce verilerinin yükü artık taşınmaz olmuştur. Kitaplar bazı konularda az değil, çoktur. Lüzümünden bile çoktur. Bu çokluk içinde şimdi yeni problem, bunları basitleştirmek, bir kütüphane dolusu bilgiden sonuç olarak ne çıkarırsa, onu kısaca söyleyebilmek problemidir.

Bu yapılmadığı sürece, tekrarlana gelen birçok sözlerin taşıyıcısı durumuna düşmekteyiz. Bunun ağırlığı altında âdeta ezilmekteyiz. Ağırlıktan kurtulmak için, çok şeyi az şey haline getirmek lâzımdır. Özüne varmak lâzımdır. Bu ise basit özet çıkarmak şeklinde olmamaktadır. 100 cümle ile söylenmiş bir sözü 1 cümle ile söylemek için sözün başından, sonundan, ortasından birkaç kelime alarak bir araya getirirsek, bir cümle kurabiliriz belki ama, bu onun özeti olmaz. Özet, o 100 cümle ile söyleneni anladıktan sonra, insanın içinde doğar. Bambaşka yeni bir şeydir. Özet, özetlenen şeyin bir temsilcisidir ama bambaşkadır. Yeniden yaratılmış bir şeydir.

Bugünkü insanlık bir taraftan hızla söz ortamını büyütürken, şimdi büyük bir ağırlığın da altına girmektedir. Bunun için daha derine, insanların sokulması lâzımdır. Daha derine sokulmak için de, ruhsal ortama uzanmak icabediyor. «Gönül» alanına giriliyor. Bu yeni ortamda bir kelime, ya da kelimesiz bir davranış, bir duruş, sözler ortamında ciltlerle kitaba tekâbü ediyor. O halde insanlığa, bu derinliğe ermiş kişilerin yardım etmesi gerekiyor. Bu yardımlara bir misâl vererek konuyu daha somutlaştıralım:

Hepimiz Mevlânâ'yı biliriz. Gayet istidatlı bir genç olarak zamanının en büyük tahsilini yaptıktan ve zamanının en büyük mektebinde hocalık mevkiine erdikten sonra, çalışıp duruyordu. Günün birinde atının dizginini bir dilenci derviş tuttu: Şems-i

Tebrizi. «Sana bir çift sözlüm var» dedi ve o da hiç itiraz etmedi. Beraber oldular ve konuştular. Birbirine kaynaştılar. Eğer Şem-i Tebrizi'nin çok sözü olsaydı, o eğer söz alanında Mevlanâ'dan daha güçlü, daha büyük olsaydı, Mevlanâ'nın kürsüsünden onun talebelerine hitabedebilirdi. Mevlanâ eğer onu, kendinden daha dirayeth bir sözcü olarak bulsaydı, kürsüden konuştururdu. Ve Şems-i Tebrizi Mevlanâ ile konuşacağına onun bütün talebelerine konuşmalar yapabilir, dersler verebilirdi.

Şems-i Tebrizi bir gönül adamıydı. Mevlanâ'da söz adamıydı. Şems ile buluştuğu zaman söz ve düşünce ortamının yetmiş adamıydı ama, henüz daha gönül ortamına yükselmiş değildi. Halbuki Şems-i Tebrizi'nin gönülü daha çok derindi. Gönül ortamında oldukça zengindi, fakat o da söz ortamına inemiyordu. Onu anlayabilmek için, onun gönül hayatından söyleyeceklerini kavrayabilmek için söze çevirebilmek için, Mevlanâ gibi bir terakümüne ihtiyaç vardı.

İş ortamından söz ortamına geçiş insanlık için büyük bir beklimlidir. Eğer bu beklimimize olmasın, insanlar sadece refahın hayata kalırlar. Hayatlık seviyesinin üstüne geçmezler.

Şimdi bir söz ortamının, düşünce ortamının içinde gönül ortamına doğru yükselmeye çalışalım. Yükselmemek, sadece fikir ortamında kalarak yine aşağı kalmaya. Çok kalabalık bir ortamdayız. Eskiden belki düşünceler daha azdı, herkes iş ortamında idi. Şimdi düşünce ortamı da çok kalabalık oldu. Tıpkı kalabalıklaşan şehirler gibi... Bu ortam da doldu. Bunun üzerine taşınan gönül ortamına taşınmak olmalıdır. Bu ortama yükselmediğimiz sürece kendi karbondioksitimizle boğular gibi, soluklarımızı düşüreceğiz. Zamanımızda bu gönül ortamında bulunan insanlar elbette ki vardır. Fakat onların konuşması için genel ortam müsait değildir.

Ashında herbirimiz kendi içimizde, nerede olduğumuzu kavramalıyız. Derin iş ortamlarına baş kurmamız için uyanık olmalıyız. Nerede olduğumuzu iyi araştırdığımızda, hayatımıza daha iyi mânâ

gelir. Bunu herkes kendi kendine araştırabilir. Birçok insan biliriz ki, kendi başlarına kaldıkları zaman canları sıkılır, «Birisini olsa da konuşsam...» derler ve yalnız kalmak istemezler. Yalnız kaldıkları zaman konuşacak kimse bulmak için hemen sokağa çıkarlar. Oturup ta, kendi kendini dinlemek yoktur bazı insanlarda. O zaman boşlukta kalmış gibi rahatsız olurlar. İşte böyle insanların fazla dözünmeleri yoktur. Çünkü kafalarının içinde düşünce ortamı geniş değildir. Bir söz işitmezse, kafasında düşünce kendi kendine uyanmaz, yalnızken düşüncesi durur bazı insanların. Kalabalığın içinde rahat ettiğini hisseder.

Buna karşılık öyle insanlar da vardır ki, kalabalığa çıktığı zaman sıkılır. Yalnız olduğu zaman daha rahattır. Çok mecbur olduğu zaman insanlarla temas eder. Temas ettiği zamanlar da mutlu olabilir. Fakat yalnızlığa can atar, yalnızlıktan hoşlanır. Birinci insan dışa dönük, kendi dışında, ikinci insan içe dönük, kendi içinde yaşamaktadır. Bunlardan başka, bunların arasında bulunan tipler de yok değildir. Yani aynı zamanda hem içe dönüklük, hem de dışa dönüklük bulunabilir.

İyi iş adamı işinden, iyi söz adamı da sözcülerinden ve düşüncelerinden herkesi istifade ettirir. Fakat bazan da görürsünüz ki, kendi söylediklerine aykırı iş yapar. Onun için demmiştir ki, «Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz, şahsın görünür rutbe-i aklı eserinde». İnsanlık bir değerlendirme formülü olarak bunu benimser. Fakat ben bu sözün her yere uygulanmasına taraftar değilim. Bir ayırım yapmamız gerek. Bazı insanlar iş adamıdır, bazı insanlar söz adamıdır. Bazı insanlar düşünce adamıdır, bazıları da gönül adamıdır. Bir insan kendi kendine daha çok hangi ortamda bulunduğunu kestirmeli, anlamalıdır. Bu dört ortam net olarak mevcuttur. Tabii daha yukarıları da vardır. Henüz onların ne olduklarını bilmiyoruz.

O halde söz ortamında çok takdir ettiğimiz bir kimseyi, iş ortamında değersiz bulursak ne yapacağız? Buna şaşacak mıyız? Hayır. Çünkü o, sözcülüğü bilmekte-

(Devamı sayfa 36'da)

Çağdaş Fizikte Bir Felsefe Sorusu :

DETERMİNİZİM VE ENDETERMİNİZİM

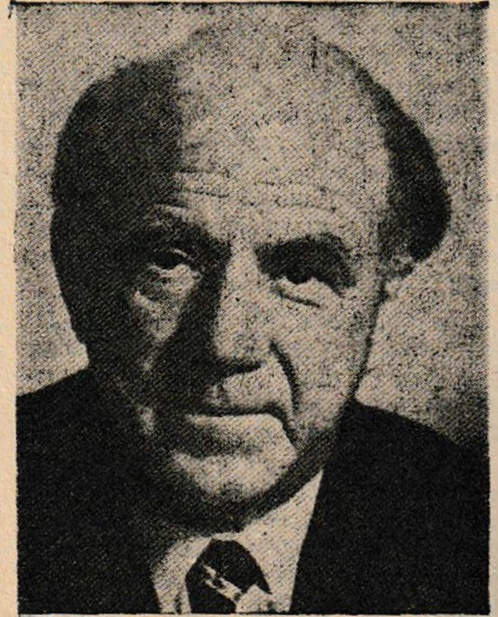
Sumru SEMİZOĞLU

İsa'dan beşyüz yıl önce Ege bölgesi şehirlerinden biri olan Epheso'da HERAKLEİTOS adlı bir filozof yaşamıştı. Bu filozof düşüncelerini dile getirdiği «Tabiat Hakkında» adlı yapıtında «Herşey karşıtı ile vardır» sözcüğünden hareketle, Evren bize bir yandan sürüp giden bir devinme, öbür yandan da karşıt şeylerin sonu gelmez bir savaşı olarak görünür.» yargısına varmıştır.

Yirmibeş yüzyıl sonra Modern Fizik'in günümüz temsilcilerinden matematik varsayımlar ustası P. A. DIRAC her element taneciğin bir karşıtı olması gerekir diyecek ve bunu formüle edecekti... Çağdaş fizikte devrim yaratan bu varsayımın getirdiği bilimsel ispatlar giderek çeşitli araştırmacının hayal gücünü teorik olarak harekete getirecek, 1970 Nobel Fizik Ödülü temsilcisi Manne Alfvén Worlds - Anti-worlds adlı eserinde Herakleitos'un kulakları çınlatarak, «Evren madde ve karşıt - madde karışımı galaksilerden meydana gelmiştir.» diyecekti...

Felsefe tarihlerine «Karanlık Herakleitos» lakabı ile geçen düşünürsü, «Evrenin ezeli ve ebedi tek maddeden yapıldığını ve hiçbir şeyin yoktan var olmadığı» fikrini eserinin sahifelerine karalarken İsa'nın doğumuna daha beşyüzyıl vardı Dünya üzerinde... Herakleitos, bütün cisimleri bir ve aynı unsurun değişmeleri saymaktaydı. Ona göre bu unsur ATEŞ adını verdiği bir Temel Öz idi...

Yirmibeş yüzyıl sonra yine Modern Fizik'in günümüz temsilcilerinden W. Heisen-

W. HEISENBERG.

berg, «Fizik ve Felsefe» adlı yapıtında Herakleitos'a değinecek ve şunları söyleyecekti: «Modern fizikte element parçacıklarının bir kütleli vardır. Enerji ve kütle Rölativite teorisinde aslında aynı olduklarından bütün element parçacıklarının enerjiden oluştuğunu söyleyebiliriz. Şu halde enerji, temelöz evrenin temel unsuru olarak gözlemlenebilir. Aslında öz kavramına giren özellik kaybolmamıştır. Öyleki Modern fizik'in anlatılan görüşü ile Herakleitos'un düşünceleri çok yaklaşmaktadır.

Şayet Herakleitos ATEŞ'i enerji olarak kabullenebilirse...»

Klasik fizik yuzyılımız başlarında öne sürülen iki büyük varsayımla kökünden sarsılırken gelişen Modern Fizik beraberinde çeşitli sorunlar getirmişti...

Max Planck'ın 1900 yılında ki varsayımı Modern Fizik'te KUVANTUM TEORİSİNİ yaratacak, A. Einstein'ın 1905 ve 1916 yıllarındaki açıklamalarıyla RÖLATİVİTE TEORİSİ fiziksel düşünce alanına yeni kavramlar getirecekti... Rölativite ile artık salt zaman olmadığı gibi, içinde yaşadığımız evren'de üç boyutlu değildi. Zaman rölatifti ve evrendeki dördüncü boyuttu artık. Ya evrenin yapısı, O da değişmişti. Örneğin, Öklit, Galile, Newton gitmiş yerlerine Rieman, Gauss, Einstein gelmişti...

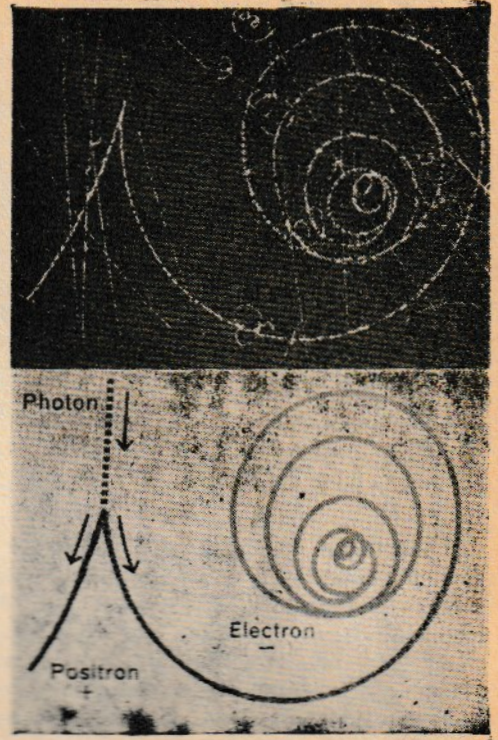
Modern Fizik'de «Kuantum Teorisi» alanındaki gelişmelerse, Dalga-Partikül, Süreklilik-Süreksellik, Belirlilik-Belirsizlik ve Madde-Karşıt madde gibi sorunları getirmişti beraberinde.

Özellikle felsefe alanında hâlen yapılan tartışmalarda belki'de en önemli «Kuantum Teorisi'nin Dalga-Partikül, Süreklilik-Süreksellik, Belirlilik-Belirsizlik gibi kavramlarının kaynağı olarak gelişen «Determinizm - Endeterminizm» sorunu üzerindeydi.

Madde - Karşıt madde kavramı üzerindeki açıklamalarımıza başlamadan önce düşünce alanının bu güçlü sorunu üzerinde birkaç söz söylemek gerekir. Nedir bu çağdaş felsefi kaynak olarak gelişen sorun?...

Felsefe sözcükleri kavramlarımızı genel olarak şu sözcüklerle tarif ediyor: «Determinizm, bütün fenomenlerin evrensel nedenselliğe dayandığını ileri süren bir öğretilerdir. Endeterminizm, determinizm'e karşıt olarak gelişen bir düşünce akımı olup, doğadaki fenomenlerin ve insan iradesinin özgürlüğünü savunur.»

Determinizm ve Endeterminizm sorunu bir felsefi kavram olarak görülürse de, Modern Fizik'in Belirlilik-Belirsizlik ilkelere kaynak aldıklarından fizik'in sorunudur. Bu nedenle konu üzerinde yapılacak salt bir açıklama ancak Modern Fizi-

ğin görüş alanı içerisinde mümkün olabilecektir...

1920 yıllarında Münih Max Planck Enstitüsü öğrencilerinden biri olağanüstü kabiliyetinden dolayı matematik derslerinden muaf tutuluyordu. Yirmibir yaşında doktorasını vererek yirmialtı yaşında Leibzig Üniversitesi teorik fizik profesörü olan bu deha, 1927 yılında «Belirsizlik Prensi» nin kurucusu W. Heisenberg idi. W. Heisenberg 1927 yılında «Kuantum Teorisi alanında geliştirdiği çalışmalarını sonucu şu yargıya varmıştı: Aynı zamanda bir parçacığın bulunduğu yerle hızını birlikte açıklamak imkânsızdır. W. Heisenberg, «Bir elektronun yerini kesinlikle bulmak için hızını, hızını kesinlikle bulmak içinse yerini bilmek gerekir» diyordu. Konu üzerindeki açıklamasını ise şu kısa cümlelerle yapıyordu: «Fakat her ikisini birden kesinlikle bilemeyiz... Bu matematik denklemlerde böyle olduğu gibi deney- (Devamı sayfa 25'de)

Hayat Her Yerde Vardır

Daniel CARRIC'den

E. ARIKDAL

* Le Point, 25 Aralık 1972 *

«Ay macerası bitti, NASA, Galaksinin derinliklerinden gelen radyo yayınlarını yakalamak istiyor. Sovyetlerde aynı şeyi yapmak istiyorlar. Dünyamızın belirli bir bölgesinde ki araştırmacılar dünya-dışı bir hayatın belirlenmesini sabırla sayıyor. Sonuç, bizim kâinatın tek zeki varlık olma şansımız çok az.»

Amerikan, İngiliz, Sovyet, Çek ve Macar bilimlileri —ki içlerinden ikisi Nobel almıştır— senenin sonlarına doğru, Sovyet Ermenistan'ında Byurakan astrofizik gözlemevinde gizlice toplandılar. Konu şuydu: Galaksimizin çeşitli yerlerinde daha önceki mevcut olan «gelişmiş uygarlıklar» dan yayılan haberleri ciddi olarak dinleme zamanı gelmiş midir?

Sovyetler, misafirlerine, elli kadar en yakın yıldız kol atmuş 17 m. çapında bir radyoteleskop'dan söz ettiler. Amerika'lılar da NASA'nın himayesinde yapılacak olan Cyclope (Tepegöz) projesinden bahsettiler: Galaksi'den gelen yayınları yakalamak için, herbirinin çapı 25 m. olan onbinlerce antenleri vardı.

Ayrıca Başkan Nixon'un 15 milyar lira'yı aşan bu projeyi müsalet karşıladığını da eklediler.

Böyle bir para ve referans dünya-dışı bir hayatın varlığı hakkında ileri sürülen varsayımların (ipotezlerin) itibarda olduğunu açıkça göstermektedir. Aynı durum 25 seneden beri süregelen uçan daireler meselesi ne de hak verdirtmektedir

«Uçan daireleriyle bizi ziyarete gelen uzaylı varlıklar, gerçekten, bilimsel ve peşinen red edemeyeceğimiz akli bir varsayımı meydana getirmektedir.»

Bu sözleri bize Meudon (Fransa) göz-

lemevinde çalışan bir politeknisyen Jean - Claude Ribes söylemektedir. Kendisi ünlü bir astrofizik uzmandır. Dostu F. Biraud, fizikçi ve radyoastrom, da şunları söylemektedir: «Bazan, kendime, garip cüce ve perillerle rahatlıkla yaşayabilen ninele-rimizin inançlarına tekrar dönüp dönmediğimizi soruyorum.»

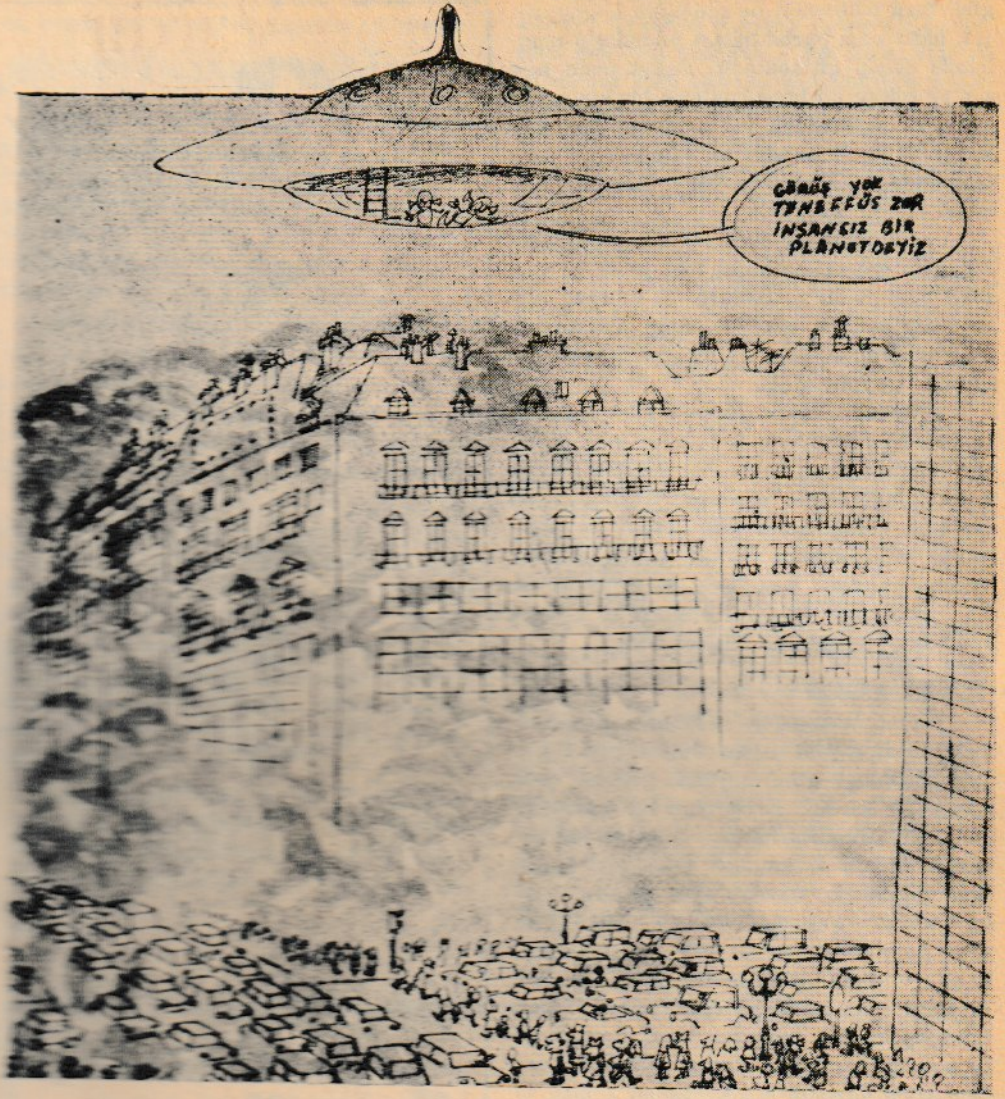
BİR MİLYAR YAŞANABİLİR GEZEĞEN

Bilim ile harikulâde olan arasındaki sınır gitgide seçilmez hale gelmektedir. Bilinmez'in kıyılarında araştırma yaparken baş dönmesine uğramamak için çok soğukkanlı, sâkin kafalı olmak gereklidir. Ama, muhayyileyi de kullanmak lazımdır. Zira bir an gelir ki fikirler, geleneksel tasavvurlar hiç bir şeye yaramaz, aksine ilerlemeye engel olurlar.

Kâinatın, bizden başka, hayat yok mu? Hiç kimse bunu kesinlikle tesbit ettiğini övünçle söyleyemez. Bununla beraber astronomi, manyetik ve biyoloji şüpheli yer vermemektedir.

Biliyoruz ki, Kâinat Galaksi ve Yıldız topluluklarından mürekkeptir. Bizimki, yani Samanyolu yüz milyarlarca Yıldız toplumdur. Yani Güneşler.

Soru : Yıldızların hepsi gezegenli midir? Ya da Güneş sistemimiz yegâne sis-

hem nedir? Buna İki nazariye cevap verir. İki arıdır diyor. Kendi hayaline kapk kimsenin duramaz, denebilir. Başka bir yolda, vaktiyle güneşe yaklaşıyor ve gezegenleri meydana getiren madde parçalarını kapatıyor. O halde Güneş sistemi pek nadir bir kaza sonucu oluşuyor. Bu da İyile.

Bu teori artık bugün hiç kabul edilmemektedir. Güneğin fırlattığı maddeler

öyle bir akkor - kaynaşma halinde bulunuyorlar ki, kendi cazibelerinden kaçıyorlar. Aksine olarak «doğal» teoriye göre Güneş ve Gezegenleri, aynı sürede, aynı gaz nebülözünden teşekkül etmiştir. Bu durumda, tercih biçimi yok: olay birçok yerlerde tekrarlanmıştır. Şu halde gezegenler de vardır. Hem de çok. En kudretli teleskoplar her zaman bunları görmeğe izin vermediği (Lütfen sayfayı çeviriniz)

gibi, fark edilmeleri de mümkün olmuyor; çok hafif olan parlaklıkları yıldızların ışını içinde eriyip gitmektedir. Fakat uzun hesap ve zekice düşünce bunların bir kısmının yerlerini saptamaya yol açmıştır: En yakın yıldızlar arasında, en azından, on altı tanesinde «gezegenler» var. Beş tanesini kesin olarak biliyoruz.

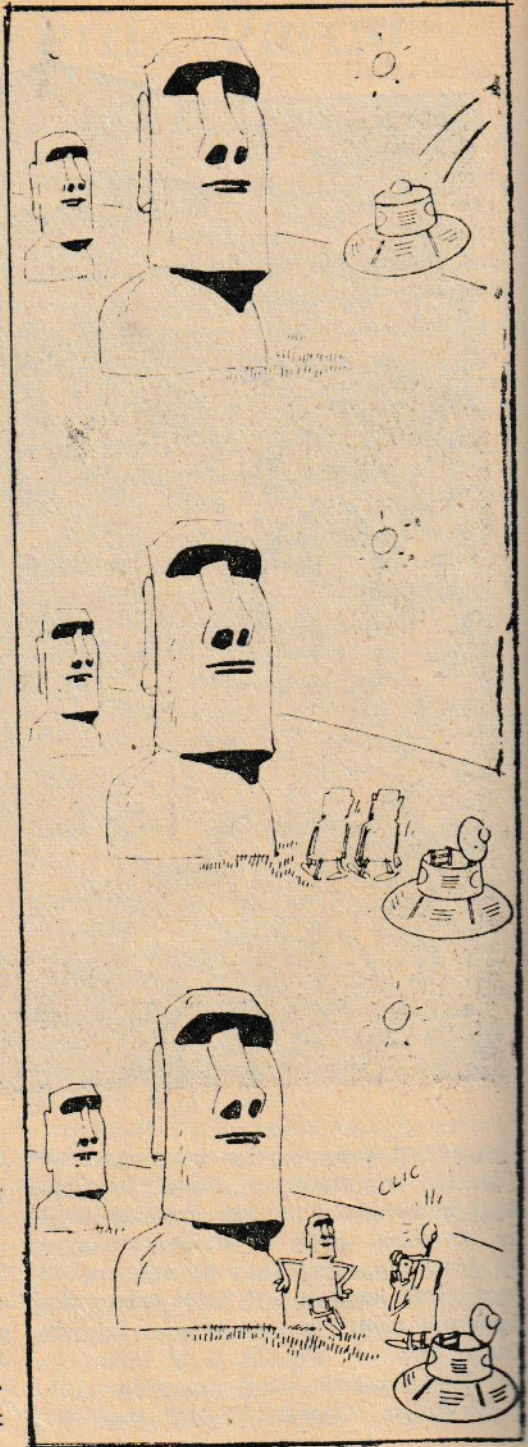
Ötesi istatistik işidir: Bir gezegende hayatın mümkün olması için yeter ve gerekli şart nedir? Kararlı ve mutedil bir ısıyı sağlayacak şekilde kendi güneşinden uzak bulunmak; su ve atmosfer. Ayrıca en azından üç milyar yıl.

«Şüphesiz, diyor Green Bank (A.B.D.) Gözlemevi astronomu Sebastian Von Hoerner (Ekim ayında Viyana'da yapılan astro-notik kongresinde) şüphesiz, Galaksimizde meskûn gezegenlerin tam olarak ne miktarda bulunduğunu ifade etmek güçtür. Amma yapılan hesaplara göre diyebiliriz ki, yaşanabilir olanların miktarı % 1 civarındadır.» Bu da bir milyon eder.

İLKEL ÇORBA

Hayat meselesine gelince, «Kendine âşık» insanın yeni çabası: hayat, genellikle ileri sürüldüğü gibi, meydana gelmesi, pek minik bir şansa bağlı olan bir kaza'dır. Belki de, Milyarlarda bir. O halde biz insanlar büyük ikramiyeyi çekmişiz, başka yere çıkmamış. Cevap: aynı rulette veriler vardır. Pek ciddi olarak biyologlar —ya da bir kısmı— git gide hayatın meydana gelişinde «ilkel çorba» ismi verilen ortamın esas olduğuna kanıdırler. Biraz hidrojen, metan, amonyak ile bir kaç damla su alın bir kaba. Sonra bunları güneş gualarıyla şiddetle bombardıman ediniz; O zaman organik moleküllerin —Dünya'mızın pek genç yaşlardaki durumu gibi— ortaya çıktığını görürsünüz.

Ünlü Sovyet Biyoloji Bilgini Oparın'ın bu sentezini Amerikalı Stanley Miller bir kaç seneden beri laboratuvarında tekrar meydana getirmeğe çalışmaktadır. Neticeler çok iyidir. Ne olursa olsun, on seneden bu yana, Miller, kondrit (chondrite) şeklinde ciddi bir doğrulama elde etti. Kondrit bir nevi meteorittir. Galaksi-ötesi organik

molekülleri dünyaya getirir. Bu gösterir ki, hayat öncesi şartlar uzayda mevcuttur.

BİR NEV'İ KARINCA MIYIZ?

Bildiğimiz gezegenleri reddetmek niye? Zekaya gelince: eğer hayat —yüzbinlerce gezegene nazaran— bir kaç milyon gezegende varsa, mantığını sonuna kadar izleyecektir. O halde? Pek alâ zekâ vardır! Kâinata tek başına bulunma şansımız pek azdır.

Meseleler burada başlıyor. Çünkü tıpkı bize benzeyen yok. Aralarında birkaç ışık senesi (ışık saniyede 300.000 km. gider) mesafe bulunan bu dağınık uygarlıklar elbette aynı zamanda tekâmül etmemişlerdir. Aynı tarafa da tekâmül etmemişlerdir.

Tarihinin 4.000 seneden öteye gitmediğini (yani olarak) bir düşünelim. Kâinat fışkında dört bin sene, dört dakika gibidir. O halde, hem Galaksi uygarlıklarının insana eşdeğere olduğunu henüz bilmediğimiz için, başlangıçta, pek küçük bir kayna - perdediğimize yeterlidir. Fakatta, başlangıçta göre, altına, böyle bir seri gidiş vardır. Zaten bütün temas çabaları beyhudedir.

Elton Franz de Denis Winter, Ver-sailles'te iki ilke öğrencisi, geçen aylarda, dünya - insani varlıklar hakkında hemşerileri arasında bir anket yaptılar ve şu ce-vabı aldılar :

«Karmcanın nasıl bir dünya rüyeti vardır? Şüphesiz o, bizim kendimizi gördüğümüz gibi bizi göremez. Var olmadığımızı ve de bir nevi karınca olduğumuzu söyleyebilir miyiz?» Pek muhtemeldir. Ama en ünlü bilimcilerin aşmayı reddettikleri asıl sınır işte budur: öğrenme vasıtalarına malik olmadığımız ve malik de olamayacağımız bir olaydan ne çıkar, diyorlar.

Demekki pek muhtemel olarak 50 ışık yılı ötede kendileriyle ilgi kurabileceğimiz, kıymetli bilgiler mübadele edeceğimiz milyonlarca varlık vardır. Nasıl? En cesur astronom ve biyologlar, hâlâ, radyo vasıtasıyla mübadeleye taraftarlar, bununla yetinmiyorlar: şu andaki bilgimiz dahilinde, hiç birşey, bir gün zaman sınırlarını aşp geçebileceğimize bizi inandırmamaktadır. Von Hoerner'in dediğine nazaran 15 ışık yılı mesafede bize çok benzeyen bir uygarlık bulunabilir.

Şüphesiz Arthur C. Clarke tarafından tahayyül edilen ibernasyon (anl dondurma) tekniği, muhtemelen, gelecekte gerçekleştirilebilir. Fakat dönüş meselesi çözümsüz olarak kalmaktadır.

O halde geriye radyo kalyor: bir tebliğ için yirmi senelik bir gidiş ve geliş, hemen hemen hiç sıkıntısı yok. Fakat bu tebliğ (gönderilen sinyal) hangi dilde olacak, yahut hangi dilde yazılacak? Biz dünyalılar kendi aramızda bile anlaşma gücümüzü çeker dururken!...

İPNOTİZMA MANYETİZMA VE TELKİN

Mevcudu kalmayan bu demirbaş eseri Cemiyet olarak güçlükle temin ettik. Okurlarımıza bir hizmet olarak sunduğumuz bu «el kitabını» 20 TL. fiyatla satmak zorunda kalmış bulunuyoruz. Az bulunur olması, çok talep karşısında eski fiyatını etkilemiştir.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ. P.K. 1157 — İSTANBUL.

Bedenini öldürmek, yani intihar etmek; tarih boyunca, bütün dinler, inanışlar ve ahlâk kurallarınca yasaklanarak, kınanagelmıştır. Neden? Bu müsterek fikrin temelindeki gerçeklik nedir? En ilkel insanın inancında da, en ileri insanın töresinde de bu yasak vardır...

Belki intiharı, bazı hallerde mubah görülenler, hattâ alkışlayanlar bulunabilir. Örneğin, Japon pilotların «harakiri» uçuşları gibi... Burada gaye, kendini öldürmekten çok uzak, çok ileri bir hal olan, feda etmektir...

Yasaklanan intihar, bu değildir elbet...

Yaşamaktan bıkmış!... Hayattan kaçıyor!... Nereye baksa hüsrân!... Kendini boşlukta yuvarlanıyor sanıyor hep!... Tökezleyince, uçurumdan boşluğa fırlamış!... Döne döne düşmesi bir türlü bitmek bilmiyor!... İstiyor ki, kendinin dur diyemediği ıstırapları bir an önce bitsin ... Kendinden gayrisini artık düşünemez halde!... Kulakları uğulduyor!... Başı dönüyor!... Aczi, bütün benliğinde duyduğu yük, dünyadan daha ağır; taşınamaz durumda... Yaşadıkça, nefes alıp verdikçe, bütün yüklerinin altında, pestil gibi eziliyor!... Bu dayanılmaz azapları daha fazla duymak, hissetmek; hiçbir sesi işitmek; hiçbir şeyi görmek; hiçbir eşyaya dokunmak; ağzındaki tükürüğü tatmak; burnunun ucundaki hayati koklamak istemiyor artık!... Ölmek; bedenini öldürmek; kendi anladığı kısır bilgisi anlamında, tümüyle yok olmak tek arzusu, tek emeli!... Hafızasıyla, hatıralarıyla, her şeyleriyle dünyadan silinmek; dünyaya hiç doğmamış, hiç gelmemiş gibi olmak istiyor!... Hattâ bu isteğine, hiç yaratılmamış gibi olmak da diyebiliriz: Mutlak yolculuğa ulaşmak anlamında!...

Mümkün mü?...

Asıl benliğini, yani aslını, ruhunu inkâr içinde yaşayan insanın, böyle bir hüsrân anında aceze düşüp, intiharı, tek kurtuluş yolu olarak görmesi, kendi yetersiz bilgileri muvacehesinde, doğaldır... Yırmıncı yüzyılın insanı olmasına rağmen, evrensel çağın dışında yaşamak için direnen çoğunluğun, kendini boşlukta hızla düşüyor gibi hissetmeğe başladığı zamanlarda, tek tu-

BEDENİNİ ÖLDÜRMEK

Mehmet SANCAR

- **İntihar, deney aracı olan bedeni, nankörlük edip, elden çıkarmaktır.**
- **O insan bilse ki, beden; ruhsal evrimi için, bilinç eğitimi için, bilgisizliğinin ıstıraplarından tez kurtulması için, tek vasıtasıdır; ona kıyar mı?..**
- **Bedenin bir takım hastalıklarla yıpratılması bile, bilgisizliklerimizin doğurduğu yavaş bir intihardır.**

tanağı, tek kurtarıcı intihardır!... Yoksulu ıstıraplarından, zengini hazırlarından bıkmış bulunduğu içindir ki, bedenine kıyıp durur!... Çünkü, öldükten sonra yok olacağına inandırılmıştır bir kere!... Çünkü, modern ilminin yarım porsiyonu var; diğer yarım porsiyonu —ruh bilgisi— yoktur... Çünkü, inandığı ve tam sandığı yarisına göre —beden değil— hayat fânıdır!...

Fânî olan, beden ve bu bedene bağlı olarak sürdürülen hayattır. Bu hayat, ruhsal olan, bâki hayat değildir ama, yarım bilgileri bunu demez ki, bilsin!...

Zenginin de, fakirin de; bilgisiz, bilginin de intiharları, tek sebebe dayanır : **Ruhsal cehalet** (Ruhundan habersiz yaşayış)...

Maddeyi, dolayısıyla aziz bedenini bilme çabasındaki bir çok insanlar... Maddeye ait çok şeyler de öğrenmiş, biliyor... Biliyor ama, maddesine canlılık veren ruh hakkındaki, **ruh bilgisi** sıfır!...

Katılmış bir ölünün sopsoguk yüzünde, biraz önce canlıyken var olan gü-

zellik, hayatîyet, sıcaklık, çekicilik, arzu dolu bakışlar, sevgi saçan mimikler, tüm hayat yok olmuş... Bir et yığını halî; buz gibi bir soğukluk var!... Neyi anlatıyor bu cansızlık; ürperti veren eksiklik? Bir şeyin orada olmadığını: **Ruhun**, o bedenle ilgisini artık kestiğini; tamamen kopardığını... Bu hal, beden için ölümdür... Ama, ruh için değil... Çünkü, **ruh** ölmez: O, bir kez yaratılmıştır ki, daima yaşasın diye...

Fasilsız yaşayacak ruhun ölümü olur mu?... Ölen bedendir: İğne batırsak hissiz, yaksak duygusuz; kessek, doğrasak habersiz kalmış bir şeydir artık o!... Taş gibi, toprak gibi...

Uyarılara hassas olan, duyan, yaşayan, ashında ruh'tur. Acıyı da, tatlıyı da; ıstırabı, hazı da; acı, kudreti de; yaşayana, yaşamayana da duyan, bilen, isteyen, istemeyen o'dur: Yani ruh olan ben. Bilgisizliklerimden, yanlışlıkla, ben olarak tek değer verdiğimim beden ben değil; ben deyince kastettimim gereken; ön plânda değer vermemin şart olan ruh'tur: **Ruh - ben**. Ölmekdir: sürekli yaşayan; madde olmayan; olaylarla varlığını kabul eden; sorulduğunda, hayat mevcudiyetini doğrudan doğruya itirak edemeyeceğimin ruh...

Benlik itirak edemediğimin başlangıçta maddede yaratılmış; binlerce, milyonlarca yıldan beri de sonsuna (ebede) giden; gayri maddî-madde üstü varlık-kudret, ruh'tur...

İnsan ruhu, sayısız evrimlerden sonra, ruhun karanlığı bir seviye, yükselebildiği bir kademedir...

Yaşayan insan, budur: İstirap çeken, herhar duyan insan, insanlık kademesinin alt basamaklarında bulunan, **madde-ruh** kurşunu, ruh insan'dır: Dünyada bedeniyile görülen insan...

Teryâkinde bulunuşunun maksadı, ruhunda mekânı **Tanrisal Bilgi'nin**, maddeyle temasının deneylerini yapmaktır. Madde üstü varlığını bilgisini, maddede denemektedir... Kendini maddede görmek, bulmak; üstünü maddeye seyretmek ister... Evrim, bunun aşdır... Bilgisini maddeye de verir; maddesinde, maddelerde kendini ve Tanrisini bulur...

Bu, başlangıç olarak kendini —özünü— tanımaktır...

İmdi, kendini tek değerli **beden** olarak eksik, yanlış bilmeyip de; dosdoğru, eksiksiz ruh bilgisiyile, kendini, **ruh-beden** olarak çift değerli bilen insanı düşünelim: Bu müteal (aşkın) insan, acze düşse de, yere tüm düşer mi? Kendini dipsiz uçurumlarda yuvarlanıyor sanabilir mi? Firesiz ıstıraplara, bıkkınlık veren katı hazlara kapılıp gider mi? Bedenini ruhandan ayrı görebilir mi?...

O insan bilir ki, bir kez yaratılmıştır. Ruhunda **Tanrisal Bilgi** mevcuttur, mekânıdır. O, özünün varlığıdır... Bedenli yaşamayı terk, ruhsal yaşamayı aksatmaz bilir... Yaşamaktan kaçmayı değil; her şart altında yaşamayı şart bilir. Çünkü kendini yok olmaz bilir... Yok edebilenin kendisi olmadığını bilir...

O insan bilir ki, dünyada bedenlenişinin, bu, ne birincisidir; ne de sonuncusu... Daha önceki yaşantılarını henüz hatırlayabilecek basamakta bulunmasa da, ruh bilgisini, madde ilmi kadar gerçektir, geçerlidir... Ruhsal olayların, deneylerin ışığında, geçmiş hayat bilgilerinin, tecrübelerinin bir kısım uzantıları olan **kabiliyet, meleke** gibi hasletlerini tanır; gerisindeki bir çok yaşantılarının, bu hayatı için gerekli yetenekler olarak, pek az da olsa, kendisiyle beraber bulunduğunu, hiç değilse bilgi olarak bilir...

O insan bilir ki, hayat tecrübesi, şuur tecrübesidir. Bilincini maddelerle dener ve bilgisini görür... Ruhunu, özünü idrâke çalışır...

O insan bilir ki, paniğe kapılıp intihar etmek; ıstıraplardan, boşlukta kalmışlıktan, bitkinlikten kurtuluş değildir. Esasen bedenli haldeyken en yüksek noktasına varmış bulunan; tahammül limitini aşmış hissini veren intihar sebepleri, asıl intiharla, tarifi imkânsız artışlar göstererek, daha da şiddetlenmiş, daha da çekilemez bir hâl almış durumlara inkılâp edeceklerdir. Çünkü intiharla beden paravanı, beden süzgeci, beden katı aracı ortadan kalkacak;

(Devamı sayfa 38'de)

Tıpla ilgilenmiş olanlar çok daha iyi bilirler; insan bedeninin işleyişi, homeostasis mekanizmalarının koordinasyonuna dayanan dengeli bir halin devam ettirilebilmesine bağlanmıştır. Bir başka deyimle: bedenin canlı oluşu, hayatiyetini idame ettirebilmesi, her an bozulmağa maruz bulunan hayat dengesinin, âdeta şuurlu bir otomatizasyon içinde, «feed back» mekanizmasından da faydalanan bir sistemle, bozulmamasına bağlanmıştır. Vücut ısısının dar sınırlar içinde sabit tutulması, kan

muştır. Çeşitli organlar, damar, sinir sistemi ve hormonlardan kurulmuş bu mekanizma, kan dediğimiz nakliyeciden geniş ölçüde faydalıyor. Kan, O₂ den proteinlere kadar her türlü hücre ihtiyacına cevap verecek maddeleri taşıdığı gibi CO₂ den diğer zararlı maddelere kadar da her türlü-maddenin, akciğer ve böbrekler ve bazan da safra yoluyla dışa atılmasında aynı hizmeti görmektedir.

Bir açıdan bakacak olursak, beden dediğimiz organizasyonun faaliyetleri, sadece

Beden Organizasyonu Kime Hizmet Eder?

Feridun TEPEKÖY

plâzması PH'nın 7,35 - 7,40 arasında bulundurulması, kandaki O₂ ve CO₂ yüzdesinin belirli sınırlar içinde muhafazası v.s. gibi, hayatın devamı için önemli olan ayarlama ve dengelemelerde bir çok organa, vazife düşmektedir. Bir organ tarafından bozulan bir denge bir başka organ tarafından hemen düzeltilmeğe çalışılır.

Kalp atışlarının ayarlanması, nefes alışverişinin düzenlenmesi, böbreklerin âdeta şuurlu diyebileceğimiz bir uyanıklık içinde kanı süzmesi, karaciğerin akla durgunluk veren denge sağlayıcı hizmetleri, beden içinde mevcut bulunan maddelerin belirli hudutlar içinde bir konsantrasyona sahip olmasında, hayati ve homeostatik bir önem taşırlar.

Beden hayatiyetinin idamesi, o bedeni teşkil eden yaklaşık yüz trilyon kadar hücrenin dengeli bir beslenme ve nefes alma ve zararlı maddelerini toplayıp atma gibi fonksiyonlarının intizamla yürütülmesine bağlanmıştır. İşte bu maksadın tahakkuku için birbiriyle koordine çalışan homeostatik bir mekanizmadan faydalanıl-

hücrelerin canlılığını idame ettirmeleri için mevzu bahis gibi görünüyor. Bu düşünce belirli bir açı için doğru olabilir. Fakat beden organizasyonunun çalışmasındaki gayenin bir başka açıdan da değerlendirilmesi pekâla kabil olabilir. Her şeyden önce şu soru sorulabilir: Bedeni teşkil eden hücrelerin canlılığı, kime hizmet etmek istemektedir? Çeşitli organ ve dokularda canlılıklarını devam ettiren hücreler, beden, dediğimiz organizmaya canlılık getiriyor. Bu canlılığın devamlılığında çeşitli organların iştirak ettikleri homeostasisin sağlanması için sinir sistemi ve beyin de vazife almış bulunuyor. Bio-elektriksel ve biyo-gimik yollardan faydalanarak yapılan ayarlamalarla, beden statüsünde sağlayan denge ile, hayat olayı devam ettirilirken, bu devamlılığın kimin için yapılmakta olduğu, düşündürücü bir sorun olarak karşımıza çıkıyor. İnsan dediğimiz varlığın beden organizasyonu, denebilir ki, sinir sistemi ve beyin faaliyet sahasını teşkil eden hissi ve akli tezahürlerin, gene beyin idraki tarafından değerlendirilmesine

hizmet etmek için mevcut olmuştur. O halde hayranlığımızı uyandıran koordinatif fonksiyonların, âhenkli organizasyona dayanan bedenın hayatiyeti, beynin his ve düşünce zemininde faaliyet göstermesini temin için bir vasıta dır denebilir. Beden, bu hâle göre hayatiyetini, sadece, insanın şuûr ve benliğini alâkalandıran idrakleniş için muhafazaya gayret etmektedir. Beynin bu hayatiyetini idamesi için sarfettiği çabalar da gene böyle bir idrakleniş ve şuûrlanışa hizmet içindir. Bir başka deyimle: Beden organizasyonu tümüyle birlikte, kafatasımızın içinde muhafaza edilen Beynimizin faaliyeti veya canlılığına hizmet için çalışmaktadır.

Bu arada neslin devam ettirilmesi, beslenme, nefes alma, ölümlle mücadele gibi biraz da içgüdüsel ve otomatik davranışları da, gene aynı çerçeve içinde değerlendirilmemiz kabildir. Beynin şuûr ve idrâk sahasındaki faaliyetlerinde; hafıza, zekâ, düşünce, imajınasyon ve muhakeme melekeleri önemli bir yere sahip görünüyor. Olayların sentezi, değerlendirilmesi, manâlar çıkarılması... keza bunun için çeşitli sahalarda insanın tatbıkata girişmesi, onun şuûr ve idraklenişinde başlıca vasıta niteliği taşır.

O halde diyebiliriz ki: beden organizasyonunun bütünü, —bu bütünlüğün içinde sinir sistemi, beynin beden idaresiyle ilgili yan faaliyetleri v.s. de mevcuttur— insan dediğimiz varlığın şuûrlanışını, ruhsal melekelerini geliştirmesini, kâinatı ve onun içinde kendisinin yerini tanıması idrâkine adım adım yaklaşmasını sağlıyan bir vasıttadan ibarettir.

Beyinde şuûr ve idrâk merkezinin tesbiti konusunda yapılan araştırmalar ve deneysel gözlemler, insanın, beynin bir bölgesinin veya bütünüünün böyle bir fonksiyonu meydana getirebileceği hakkındaki düşüncelerinde istifhamlar yaratmıştır. Frontal bölge üzerinde durulmak istenmiş fakat bazı vak'a ve denemeler, bu düşüncüyü de zayıflatmıştır. Nitekim, frontal nahiyedeki bir tümör'ün meydana getirdiği harabiyete rağmen şuûr kaybına rastlanmayan durumlarla karşılaşıldığı gibi, keza

frontal loblarla thalamus arasındaki bağlantıların kesilmesi halinde de şuûr kaybına rastlanmamıştır.

Acaba şuûrluluk hali ve hissi davranışlarımızla alâkalı faaliyetlerimiz, beynin de ötesinde bir başka merkezle de mi ilişkilidir? Eğer böyle bir durum mevcutsa, beden organizasyonunun hayatiyeti, böyle bir merkezin faaliyetine hizmet için mevzu bahis olacaktır. Bu takdirde beyin ve sinir sistemimiz de bir aracı vasıta niteliğine sahip olacaktır. Hayatın idamesini hedef almış bulunan bedendeki çeşitli faaliyetin dengeli bir âhenk içinde hayat statüsünü idameye çalışması karşısında insan, evvelâ hayranlık duymakta, biraz üzerinde düşüncecek olursa, bu düzenin yöneticisi ve bir gayeye göre idare edicisi olan bir şuûrluluğun derhal farkına varmaktadır.

Sibernetiğin feed back sistemine dayalı homeostatisi ile izah edilmek istense bile, gene de bu beden makinesinin bağlı olduğu üstün bir şuûru düşünmek gerekiyor.

Her ne kadar, ilmi araştırmalarımız, bugün için şuûrluluk halleri bahsinde, beden mekanizmasının ötesine kolayca geçecek gibi görünmüyorsa da, psişik hayatımızın mekânı, şu anda tanınmıyan ve fakat var olduğunu sezdiğimiz bir bölgeye doğru kaymağa başlamıştır.

**RUH VE
MADDE'nin**

CİLT 13

ÇIKTI

**Bu Bilgi Külliyyatının
Bedeli 40 TL. dir.**

**P.K. 1157'den Ödemeli
İSTEYİNİZ**

Sonsuz Işık

H. Egemen SARIKAYA

Başlangıcı olmıyan bir evrede Vareden'ce, işlenmemiş, özdeğin tarlasına ekilen yüksek benlik tohumları (ruhlar), özdek (madde) ile ilgi ve noktalarından, hemence sonsuz içsel bilgilerinin gereken bölümlerini yeşertmeye başlamışlardır. Özdek içinde yeşeren varlık, artık öyleki, yüksek benliğin sonsuz içsel bilgisini özdek içine giderek ve gerekli ölçüde çekerek, büyüyecek, ve hiç bir zaman ulaşamayacağı son'a varmak için, «ruhsal enerjisini» kullanacaktır. Yüksek benlik özbilgisinin, özdekten fizik varlığını, kendine özgü «ruhsal enerji» ile oluşturur. Ve ruh varlık içinden ruhsal enerjisini çekerse, fizik varlık, işlenmemiş özdeğe düşer.

Belirtmeye çalıştığımız gibi bir başlangıç atılmıyandan bu yana bir sonsuzluk geçmiştir (eğer sonsuzluk geçerse). İşte bu evrim süreci içinde öylesine büyük ölçüde izbilgilerini özdekte işlemiş yüksek benlikler (ruhlar) olmuşki, bu ruhlardan birinin bilinç alanı olan şu sonsuz evrenimiz kurulmuş, yaratılış içine. Ve biz nasıl bu bitmez tükenmez sınırsız evren içinde sonsuz bir küçük varlık isek, bu evrende kendinin bir yapı taşı olduğu evren içinde öylesine sonsuz ve küçük bir varlıktır. Görülüyorki her sonsuz evren bir yapı taşı olarak, her sonsuz varlık bir yapı taşı olarak, yine sonsuz bir yapının bedeni içinde kalmaktadır. Yaratılış bu biçimde iç içe girmiş yüksek benlik bilgi varlıklarının iç içeliğidir. Sonsuzluğu kelimelerin sınırlı anlatım gücü ile anlatmaya olanak yoktur. Bir yerden sonra «ZEN» ciler gibi bir du-

ruma düşüyor kişi. İşte kavranılışı olası görkemli Tanrısal Yaratılış budur. Ne sonsuz bir hiç imişiz bu sonsuz herşeyliğimizde.

İnsan bedeninde evrenin bir yönden benzeridir. Beden içinde organların dokuların, hücrelerin, molekü, atom ve partiküller ile daha alt parçacıkların (ki bu sonsuzdur) ayrı ayrı yönetmeni durumunda ve evrinen (tekâmül eden) ruhları vardır. Tüm bu sonsuz ruhlar dizilişini yöneten ise, yani insan bedenini yöneten tek bir ruh, kişiliğimizin ruhu vardır. İşte evrende böyle bir bütündür.

Ruh evrindikçe, işlediği içsel bilgisi çoğaldıkça yönetmeni olduğu ortamında, kapsamının büyüyeceği doğaldır. Hiç olmıyan ilk'ten nasıl ki, ilkelden (cansız denilen varlıklar ile, bitki ve hayvan evrelerinden) insanlık düzeyine yükseldiysek, çok sonralarıda şimdi evrenimizi oluşturan ruh gibi bizde bir evren bedeni oluştura-cağız, ve yine o düzeyleride aşır bilmediğimiz yüceliklere doğru gideceğiz. Bizim için geçerli olan bu yasa her ruh içinde böyle; yani şimdi şu bizim en küçük ve basit dediğimiz parçacıkları (sistemleri) yöneten ruhlarda sırası ile belirtildiği üzere ve sonsuz çeşitliliğe bağlı olarak yükseleceklerdir. Burada bir önemli şey belirtelim. Yaratılışın tümü bir örnek evrindir (tekâmül eder) diye bir koşul yoktur. Ayrıca ne tüm ruhlar evrim olguya birden ve ne de ayrı ayrı başlamışlardır. Bu durum şimdilik algı yetimiz dışında olduğundan yeri geldiğinde, yani görüş açımız belirli bir genişliğe ulaştığında açıklığa kavuşabilir.

Bilinç alanı demistik. Her ruh, özdek-sel ortamda evrim olayı ile edindiği öz bilgisinin fizik yapısını kurar. Her yapının yapı taşları kendini oluşturan yapı taşları-nagöre bir yapıdır. Her yapının ve yapı taşlarının, yönetmeni durumunda, bağımsız ve ilişkin ruhları vardır. Bilgi, ruhun öz-bilgisi, ruhun hiç başlamıyan başlangıcından sonsuz sonuna değin, kendine benze-miyen unsur ile ilgi kurup edineceği bilgilerin tümüdür. Şimdilik bilmediğimiz yüksek nedenler ile bu bilginin edinilmesi (yani

edinilmiş bilginin, yüksek benimizin duyumlar bölümüne aktararak bilinmesi) böylesine uzun ve sonsuz çaba ve uğraşlar içinde bulunmak ile mümkün olabilecektir. Ruh bilgisi ile kurduğu fizik varlığın içinde değildir. Ruh sonsuz yükselişinin her anında oluşturacağı varlığın ne içine girecek ne dışına çıkacak değildir. Sonu olmayan evrim merdiveninin en üst basamağındaki ruh ile bu merdivenin yine sonsuzdaki en alt basamağı üzerindeki ruhun, evrim aralığı dışında, aralarında hiç bir nitelik değişikliği ve ayrılığı yoktur.

Ruh özbilgisinin fizik varlığını özdeğin (maddenin) en üst evrim nitelikteki durumuna; işleyeceği bilginin biçimine uygun kalıbı, ruhsal enerji ile yansıtır ve bu bilgi kalıbının bir çok değişik işlemlerden sonra özdekte bireği oluşur, sonra bu «kalıp», bilginin istediği titreşime yükseltilir veya alçaltılır. Böylece sonsuz yüksek ve alçak titreşimli ortamlar iç içe, birbirine bağlı ve birbirlerine değmeden bulunurlar. Ruh ile özdeğin hiç bir benzer yanı olmadığı gibi hiç bir biçimde de birbirlerine deyme noktaları yoktur. Ruhun en alt ve özdeğin en üst noktaları arasında alış veriş olabilir yalnızca, ne varki bu noktalar yine de birbirlerine benzer nitelikte değildirler.

Ruh alçak titreşimli varlıklardan giderek yüksek titreşimli varlıklar kurmaya başlar. Yüksek benlik hem kendini ve hem de özdeği evrindir. Örneğin, düşük titreşimli ortamlardan, astral ortamlara akıtılan özdek bir derece daha evrimmiş (tekâ-

mül etmiş) demektir. Özdek nerede başlar, nerede biter bilemeyiz şimdilik, yoksa niteliği daha değişik özge bir şeyemi bırakır yerini? Bu sorunun yanıtını zamana bırakalım.

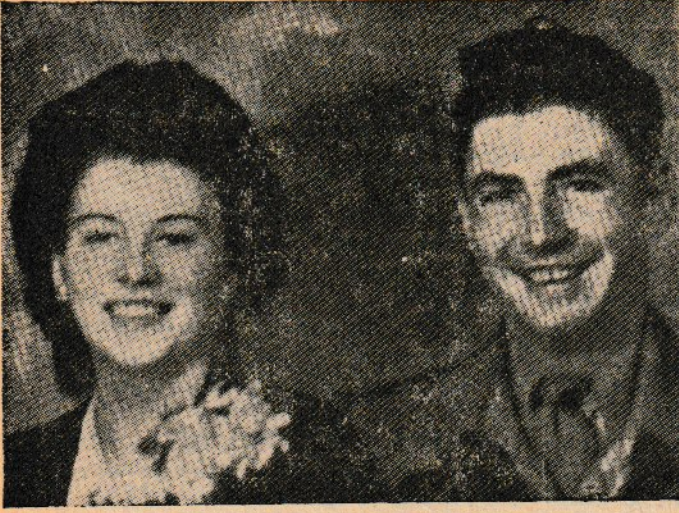
Ruhumuz bu evresinde küçücük bir açıdan edinebilmede bilgiyi. Bu durum giderek, açının büyümesine doğru gelişmektedir. Peki algı açımız 360 derece olunca bitecek mi? Hayır, 361, 362, 363 diye yine büyüyebilecek sonsuza değin bu açı. Üç yüz altmıştan sonra algı açısı, çok boyutluluk içinde çoğalır. Bir gün yüksek benimiz, bir küre içindeki tüm noktaların (kürenin gerçekte olmayan) iç ve dışına doğru tüm ışın yönlerinden birden bilgi algılayabilecek (idrak edebilecek) duruma gelecektir. Ne dersiniz evrenimizin ruhu bu evreye ulaşmış mıdır?

Bir zamandır başhyan «BİLGİ ÇAĞI» dünyamızın yüzünü değiştirecek bir yönünge ulaşmak üzeredir. Nicesel birikimler şey'i yeni bir niteliğe dönüştürecek ve evrensel eytişim (diyalektik) kaçınılmaz edeceğini yapmış olacaktır. Dünyamız SHAN plâneti artık düşünen insanların (homo sapiens) yönetimine geçecek ve insanlık, barış, sevgi ve kardeşlik içinde, diğer plânetlerin ve sistemlerin insanlarına ve varlıklarına dostluk ve yardım çağrısında bulunacak, anavatan MU'daki BİLGİ EVLERİ'nin benzerlerinin kurulacağı yer yüzünde insanlık, bilgi susuzluğunu gidererek ve her an daha çok bir bilgi susuzluğu içinde, özlediği bu güneş evreye, ışı ışıl günlere ulaşacaktır.

Zihinsel Telkin ve Ruhsal Tedavi

● Bütün gizli bilimlerde, inisiyasyonlarda, mabetlerde, tekkelerde gizlilik içinde öğretilen ve dürüst olanlara söylenen bilgileri açıkça ortaya koyan bu Büyük TEKNİKLERİ sunarız ●

P.K. 1157'den ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Benjamin ailesinin 1942'de evlendikleri günlerdeki fotoğraflarından birisi.

Ölmüş Karısıyla Radyodan Görüşüyor

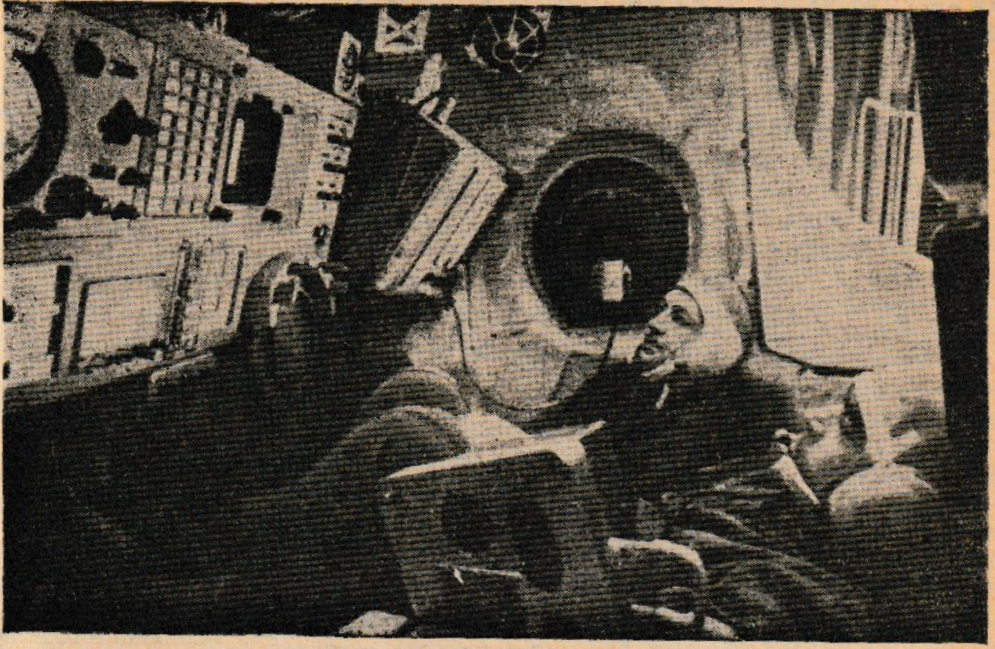
Psychic News Gazetesinde yayınlanan bir habere göre bir İngiliz spiritüalist mikrofona ve radyo vasıtasıyla ölmüş karısıyla irtibat kurmuş bulunmaktadır.

Söz konusu şahıs Glyn Benjamin teyyp bantına yaptığı kayıtları Psychic News Gazetesine ve Almanya'daki Raudive Laboratuvarına göndermiştir. G. Benjamin Dr. Raudive'nin «Breakthrough» isimli kitabını tetkik etmiş olup, bedensiz varlıklarla elektronik bir irtibatın zaman zaman mümkün olabileceğinden haberdar idi. Bunun üzerine bu çeşit olayları bizzat kendisi denemeye karar vermiş ve karısı ile elektronik irtibat kurabilme denemelerine girişmiştir. Karısı kanserden 43 yaşların-

da (27 yıl evli olarak) dünyadan ayrılmıştı. Bayan Milly kocası ile olan irtibatlarından ilkinin öte âleme intikalinden 8 ay sonra medyom Jack Mackay aracılığı ile yapmıştı. Kocası G. Benjamin'in «Breakthrough» isimli kitabı okuyup bu konuda denemelere girişmesinden sonra konuşma (irtibat) vasıtaları değişmiştir. Kısa dalga radyo aracılığı ile ilk görüşmeleri, G. Benjamin Güney Afrika'da Namib Çölünde bulunurken gerçekleşmişti. Bu mesaj, Kristmas sabahı saat 4 sıralarında gelmişti ve G. Benjamin'in ifadesine göre bir zil sesi kadar net açık ve seçikti: «Milly, Glyn, hayırlı yıllar. «Dışarı çık ve yeni günün doğuşu-

nu seyret.» Bunun üzerine dışarı çıkan G. Benjamin o sabah hiç unutamayacağı şahane bir şafak manzarası seyretmişti. Buna benzer yüzlerce mesajı G. Benjamin ölmüş karısından müteakip 12 ay zarfında almaya devam etti. Bu şekilde banda aldığı kayıtların bir kopyasını Psychic News Gazetesine, bir kopyasını da Almanya'daki Raudive Laboratuvarına göndermişti. Banda aldığı bu kayıtlar için, «Bunlar, kızım ve ben hiç şüphesiz, eminizki karımındadır.» Radyo aracılığı ile irtibat kurulduğu zaman arada sırada karısının sesinden başka, öte âleme

intikal etmiş yakın akrabalarının seslerini alabiliyordu. Milly, bu irtibatları sırasında, hayatta iken kocası ile şakalaşırken kullandığı bazı özel kelimeleri ve hitap şekillerini de kullanmaktan çekinmemektedir. Hattâ konuşmalarından birinde hayatta iken ölmüş kızıyla öte âlemde beraber olduklarını da sözlerine ilâve etmiştir. Hâlen yaşamakta olan kızlarından birisine, resmini büyütüp duvara astığı için teşekkür etmekten de geri kalmamıştır. Milly, kocasının, «Öte âlemde beni bekleyecek mısın?» şeklindeki sorusuna, «Elbette, Glyn, seni hâlâ seviyorum.» şeklinde kesin olarak cevap vermiştir. (Psychic News'dan)

Astronotun Ruhsal Projesi

Amerikalı astronot Edgar Mitchell'in Apollo programı içindeki ruhsal faaliyetleri bir kere daha Kanada Gazetelerinden «Midnight» tarafından övülmüştür. Aynı astronotun ruhsal çalışmalarıyla ilgili bir başka makâle de 23 Aralık 1972 tarihli Psychic News gazetesinde yayınlanmıştı.

Gazetenin ifadesine göre Astronot E. Mitchell'in uzay uçuşu sırasında dünyadaki bazı şahıslarla Telepati çalışmaları yapması, NASA yetkililerini biraz tedirgin etmişti. Astronotun böyle ruhsal bir projenin uygulamasına Apollo uçuşu sırasında girişmesi, çeşitli ilim dallarından ustaların

dikkatlerini konuya çekmişti.

Mitchell maksadının insanlara kendi kendilerini tanıtmak ve daha geniş bir uyanıklığa ulaşmalarına yardım etmek olduğunu bildirmişti. «Bu uyanıklığın gerçekleşmesi içinde bilimsel araştırmanın ruhsal olaylar içine girmesi gerekmektedir. Buluşlarımızı mümkün olduğu kadar bilimsel çevrelerin ve halkın arasına yaymaya çalışacağız».

Son denemeler, insanın ruhsal enerjisini ölçecek ve kuvvetlendirecek araçların bulunmasını ve geliştirilmesini mümkün kılmış durum-

dadır. Yukarıda adı geçen gazetenin ifadesine göre, «Mitchell ve Gurubu bu cihazları geliştirir ve mükemmelleştirirse, bu sayede ruhsal güçler herkesin ulaşabileceği bir sahaya kadar getirilmiş olacaktır.» Mitchell'in çalışmalarını destekleyen bir ilim adamı da, ruhsal alana çok az enerji ve zamanın ayrıldığını belirtmiştir.

«Midnight» gazetesinin muhabirine göre NASA'nın E. Mitchell'in ruhsal proje ve çalışmalarına karşı tutumu ve sıkıntısı aptalca bir tepkidir, aksine bu meşhur astronotla iftihar etmeleri gerekir... (Psychic News'dan)

Bir Ruh Bize Dedi ki:

Bu mesajı ses'siz, söz'süz ve harf'siz olarak, yani şekillenmiş «anlam» halinde medyum'un ruhuna veren bedensiz varlığın takma adı :

MUSTAFA MOLLA

Aldığı anlamı ses ve söz ile şekillendirerek kendi duygu, bilgi ve görgüsünün etkisi altında, kendi Türkçesi ile ifade edilmiş bir mesaj haline getiren medyum :

MACİT ARAY

Medyumun sesinden bu mesajı banda alan :

TÜRKİYE METAPSİSİK CEMİYETİ

(16 Ağustos 1969)

Mesajı dinleyen, üzerinde düşünen, bazı yerlerini çıkararak, bazı yerlerini kısaltıp özetliyerek bu son şekline getiren ve yayımlayan : **Dr. Muammer BİLGE (*)**

M. M. — Epey zamandan beri medyumla arasına muhaberemiz oluyor. Özellikle spritualizma hakkında endişe ve şüphelerin inkâr ve hatta tezvirlerin sebepleri üzerinde bir neticeye varılmasını kararlaştırdık. Bugün size, bu konudaki bazı soruların cevaplarını vermek istiyoruz.

Spiritik faaliyetlerin ilim adamları tarafından etüd edilerek kesin bir neticeye varılması gerektiği halde ilim adamları çabalarını bu yöne çevirmekten uzaktır. Neticede : İlim adamı kendini mahdud bir saha içerisinde hapsedmektedir. Yani bir zihniyet darlığı ve bir tefekkür eksikliği içerisinde ancak kendi çapında faaliyette bulunabilmektedir. Aynı zamanda ilim adamları birbirine karşı çekingendirler. **Ruha, Dine, Allah'a, Ebediyete,** ve mukaddes kitaplara inanmış insanların ilim alanında kalem sahibi olamayacakları âdeta kesinleşmiş, yaygın bir inanç haline getirilmiştir.

Böylece ilim adamları ne yazıkki gelen celselerde de söylediğimiz gibi, din ve ruhani gerçekler üzerine eğilmedikçe, ilim ve tekniğin bütün feyizleri, dünyayı bir harabe haline ve insanları yaşayan birer ölü şekline sokmaktan başka bir şeye yaramayacaklardır. Düşününüz. hiç bir ilmi konu, tecrübesiz, vasıtasız ve gayesiz işleyemez. Ama din dahi bir konuya, bir gerçeğe, bir vasıta ve bir gayeye istinat etmektedir. Dinlere bırakılan ve ilmi anlayışla yakından incelenmesi gerekirken dogmatik inançlar halinde kalan mânevi konuların ihmale uğraması doğru değildir. İşte bu noktadaki korkunç yanılmadır ki, dünyanın içten içe devam eden mânevi

(*) Medyumdan alınan mesaj küçük siyah harflerle, Dr. M. Bilge tarafından konulan kelimeler küçük beyaz harflerle yazılmıştır.

sarsıntısı üzerinde yegâne faktör teşkil etmektedir.

İlim adamları dar alanda tatmin olmayarak, objektivite üzerindeki bütün faaliyetlerini belli bir çerçeve içerisinde etüd ettikten sonra, fizik dışına çıkan uçucu gerçekler üzerinde, ruhi bütünlük ile faaliyette bulunabilmelidir. Yani ne bir papazdan, ne bir hocadan, ne bir hahamdan bir din ve fazilet dersi almaksızın, ilimde olduğu gibi, gerçek ruhaniyeti de kendi aramalarıyla elde etmelidir. Ne yazık ki bu kadar yüksek kalitede bir ilim adamına her yerde rastlamak güçtür.

Tersi de varittir. İlim feyizlerini, dini gerçekler için birer ışık ve vasıta olarak kullanmaktan âciz, dünyayı ihata etmiş bir sürü masalı yegâne malzeme olarak kullanmaktan kurtulamayan bir çok din adamları da maalesef otorite mevkiindedirler.

Yukarıda işaret ettiğimiz gibi, dar çerçeveli anlayıştan sıyrılmayı lüzumlu bulmayan ve günlük hayatın zorunlu kıldığı aktiviteyi göstermekle görevinin bittiğini sanan bir çokları diyorlarki, öbür âlemden geldiği söylenen tebliğlerin yeni bir şey getirmediği meydandadır. Ve bize bir şey öğretmediği gibi bir takım mutad dışı gerçeklikler üzerindeki parıltıların da bize büyük bir faydası olmamaktadır. Nitekim bugüne kadar yapılmış olan spiritik celselerin ameli sahasında da elde edilmiş bir gerçeklik yoktur.

Yine diyorlar ki, öbür âlem bizim müşkilât içinde çırpındığımızı bilseydi, sorularımıza mutlaka noktası noktasına cevap vermek üzere hatta telâş ve tahallükle faaliyete geçerlerdi. Oysa ki faraza kanser için ilaç istiyoruz, elimizi uzatıyoruz, kalbimizi parçalıyoruz, göğsümüzü yırtıyoruz da öbür âlem bize bir ip ucu bile verememektedir... Çok az düşünenlerin bir itirazı da şu şekildedir: «Efendim celselere mutlaka inanmış insanların alınması gerektir» diyor. «Bir sürü bön adam birbirlerini ite kaka sonu meçhûl bir yol içersinde, bir kör döğüşü içersinde yuvarlanıp gitmekte ve bir takım safdil insanları da peşlerinde sürüklemektedirler» diyor... «Ç ü n k ü

inanmış insana istedikleri fikirleri empoze etmek arzusundadırlar» diyor...

Bir kere spiritik celselere inanmış insanların alınmasının şart olması diye bir şey yoktur. Gerçi, klâsik spiritizma ahkâmına göre böyle bir zaruret tespit edilmiştir. Bunun tek anlamı, inanmış olmanın inanç yönünden değil de, dünya realiteleri üzerinde şuur altının faaliyetinde bulunması dclayısıyla celselerde medyumluk faaliyetlerine engel teşkil etmesi yüzündendir. Şuur altında inanç dışı düşüncelerin telepatik kanallarla bozucu bir âmil olması mahsuru ortadan kaldırılmak istenmiştir. Yoksa inanmış ya da inanmamış insanın spiritualizma hareketleri üzerinde hiç bir tesiri yoktur. Ama farzediniz ki bir celsede istihza dolu bir takım kötü niyetlerle hazır bulunan bir adamın kafası elbette medyumluk faaliyetine çelme takacaktır. Bu itibarla bu tipte düşünen insanlara da vereceğimiz cevabı açıklamış oluyoruz...

Öbür âlemin insanların müşkül anlarında imdada yetişmemeleri hattâ kansere, diğer faaliyetlere dair ifşaatta bulunmalarını konusu ise, pek çocuksu bir iddiadır. Dünya bir teatral meydan değildir. Dünya; insanın kişiliğini kazanması için çeşitli sebeplerle teçhiz edilmiş, donatılmış bir ortamdır. Orada insan kendi şeref, haysiyet ve dehasının meyvalarını verecektir. Güneş bunun için doğar batır. Böyle olunca da elinden tutulması lâzım gelen bir kötürüm veya hamur bacaklı bir yavrunun emeklemesi kabilinden bir yardım bekleyip durmak hataların en vahimidir. İnsanın büyük enerjilerle dopdolu yaratıldığını evvelâ kabul etmelisiniz. Öyle değildirki, insan ruhunda kâinatın rûseyimi yaşar.

Siz niçin hazır beklemektesiniz? Neden —yine eski suallerimize avdet ederek soralım— «Ayın sırtında kürk vardır da, siz neden çıplak yaratılmızsınız?» Neden, buna dikkatınızı çevirmiyor ve hattâ buna itiraz etmiyorsunuz? Neden «At sizden çok daha fazla koşmakta ve tekmesi derhal sizi öldürebilmektedir?» Ama «Siz ata kendi organik vasıtalarımızla hiçbir şey (Lütfen sayfayı çeviriniz)

yapamamaktasınız?» Niçin, fil bütün azametiyle ormanların içerisinde ve bir düz sahada, açıkta faaliyette değildir? «Neden âcizlerin silâhı daha kuvvetli oluyor?» «Niçin insan vasıtasız yeryüzüne atılmıştır?» Ne sâdırı ne savunma silâhlarına sahip değildir. Öyleyse yaratıcı irade insanı çok hakir görmüş ve bizzat ve kasten hakir yaratmıştır. Öyleyse, insanlara diğer hayvanların esiri olmak gibi büyüklük bir gadirde bulunmuştur. Bunlar ne kadar garip düşünce ve suallerin kapılarıdır ki, el de-kunulmamış aralanmıştır. Ondan sonra da eski tabirle «Köse kadısı gibi» oturup şahsi ahkam savurmanın ilim olacağını beklemek doğru olur mu. İlim adamı kendisine yardım edildiği zaman bunu farketmekte ve yardım edilmiyor gibi görünen hallerde de kendi araştırmacı cehtinin beklendiğini kavramakta elbette daha çok hassas ve daha çok anlayışlı olmalıdır.

Bu âlemden size her şey verilebilir. Bulutların yağmura inkılâp etmesi gibi... Gün ışığının yağması gibi... Sonsuzluktan gelen adını bilmediğiniz nice yağışlar gibi... Ama sizin arayıp bulmanız icap eden elbiseyi mutlâka ayının sırtındaki kürkle mukâyese ederseniz, merhaleniz ancak aylarınki gibi olacak ve değişmeyecektir. Biz istiyoruz ki, sonsuzluk fatihi olmak üzere yaratılmış olan insan, kendi haysiyet ve gücünün önem ve değerini kavramış olsun. Öyleyse evvelâ kendinizi kazanmağa çalışacaksınız. Size söylüyoruz, insanın kendine yaklaşması için, kendinden kopması icap ediyor. Yani egoizmanın hayvanî bir menzîl teşkil ettiğini, organik ve fizyolojik zaruretlerin dışına çıkan bir insani fazilet ortamının mevcut olduğunu keşfetmelisiniz. O halde sizin keşif kabiliyetiniz dahi, sizin bu günkü seviyeniz üzerinde, daha yüksek mânevî değerleri arıyacak ve bulacak yönde seferber olmalıdır.

Bir çok irtifalara çıkabilirsiniz. Evertrestlere, Aylara... Fakat ruhunuza niçin inemiyorsunuz? Veyahut insanlığımızın şahikasına niçin çıkamıyorsunuz? Kitaplar

yazıp, ilim adamı olma şiarını kazanmak, görünen görünmeyen bir takım eller tarafından alkışlanmak, taktir edilmek, bunlar güzel şeydir ama insanın biraz daha yaşlanmış çocuksu arzularından başka bir değer ifade etmez.

Bugüne kadar yapılmaz olan celselerin ilim adamları tarafından tetkik edilecek ilmen kusurlu olduğu söyleniyorsa, bu arkadaşların kendilerine bizzat kendi ağzınızla hitâp ettiğimizi duyuruyoruz. Boşluk sizin avuçlarınızdadır. Sizin, körleri götüren değnek kabilinden kullanmak istediğiniz zihni mekanizmanızın daha önceden zincirlenmiş olmasıdır. William Crooks'un celselerini ne çabuk unutuyorlar. Ki onlar bir takım fizik ve şimik prensiplerle, cihazlarla tespit edilmiştir. Bu insanların maksatları nedir? ve en çok, dünya insanları neden birçok şöhret meydana getirip alkışlanma zevkini duyuyor. Bunlar bir fetişist ruh ve temayülün sürükleyici, zebun edici, kahredici tazyikli neticesi midir? İnsan niçin birçok şöhretler alkışlamak arzusundadır? Neden bütün neşriyatınız gelip geçici suretlerin, gölgelerin hayrındır? Neden bütün insanlık basit şeyleri tercih ediyor. Müziğin, resmin, şiirin, ilmin en basitini, en kolayını hattâ yoğa götürenini... Midesinin daha rahat çalışmasını tercih ediyor. Bu çok korkunç bir irticadır.

Yeryüzünde muazzam bir irtica akımı vardır. Bütün milletleri saran bu halin alevden kuşağı, elbette sizi kahretmeye kâfi gelecektir. Daima söylüyoruz. Bir konuyu bir açıdan tetkik ederseniz aldanırsınız. Dünyada spiritualist veya materyalist insan ve zihniyet yoktur. Çünkü realite tektir. İlim tektir. Bir gerçek dışında başka bir gerçek olabilir. Gerçeğe aykırı gerçek olamaz.

Biliyorsunuz bunları... Tekrar ediyorum: En büyük meziyet kendinizi bulmanız, kendinizi yetiştirmenizdir. Her şeyi kendinizden beklemeyiniz. Ama bocaladığımız anda, sizin elinizden tutacak eller de vardır. Bunu da biliniz.

En derin sevgilerimizle...

Determinizm ve Endeterminizm

(Sahife 9'dan devam)

lerde de böyledir. Bir elektronun yerini aydınlatmak için ona bir foton gönderilirse, elektron aradığımız yeri değil fotonu nede niyle kaydığı yeri bize gösterecektir. Kısa ca onun yeri belirsizdir ve belirsiz kalacaktır.»

Atom evreninde olayların zaman sırası anlamını yitirmiş, öncelik sonralık belirlenememekle olayın nedeninde belirsiz kalmıştı. İşte, araştırılan konunun kendinden gelen bu belirsizliğe «Nesnel Belirsizlik» deniyordu. W. Heisenberg'le fizik'te gelişen Nesnel Belirsizlik felsefe alanına giriyor ve determinizm karşısında Endeterminizm kavramını güçlendiriyordu...

Determinist olmayan düşünce rastlantıya yer vermekteydi, olaylarsa tesadüfler evreninde tesadüfen varolacaklardı. Teoloji alanının kısır fikirli dogmatikleri bu bilimsel buluşun anlamından mahrum fakat güçlü bir savunucu olarak!, endeterminizm alanında söylevler veriyorlardı...

Oysa devrin tüm fizikçileri W. Heisenberg'le aynı görüşte değillerdi; ve determinizmin yıkıldığına inanmıyorlardı. Bu determinist fizikçiler gurubunun başında ise A. Einstein adlı bir deha vardı... A. Einstein, belirsizliğin nesnel olmadığını özne olup bilgisizlikten geldiğini savunuyordu. W. Heisenberg'den esinlenerek doğada tesadüfün varlığını savunanlara karşın «Tanrı zar atmaz» diyordu. «Kuantum Teorisi» nin yaratıcısı olarak tanınan Max Planck ise bu konudaki görüşlerini «Wege zum Physicalischen Erkenntnis» adlı yapıtında şu cümlelerle dile getiriyordu.

«Eğer seçme hakkımız varsa, hangi durum ve şartlar altında olursa olsun, bana, olasılı belirsizlikten ziyade ilmi determinizm tercih etmek lâzımdır gibi geliyor. Çünkü kesin bir cevap kesin olmayan ve belirsiz bir cevaptan her zaman daha değerlidir.»

Kuantum Teorisinde'ki bu gelişme temsilcilerinin de iki ayrı ekol olarak ayrılmalarına neden olmuştur. Bir yanda Bohr, Heisenberg, Born ve Pauli'nin temsil ettiği «Kopenhag Ekolü», belirsizliği savunurken, diğer yanda Planck, De Broglie Schördeinger, Langevin ve Einstein «Paris Ekolü» olarak ihtimaliyetçi yoruma karşın determinist kalıyorlardı.

Fakat, fizik yazılması tamamlanmış bir yapıt değildir. Her aşama yeni bir yaprağın doldurulmasını gerektiriyordu. Evrenin varoluşu ile başlayan zaman, doğa üzerinde öyle bir hakimiyet kurmuştu ki; geçen her an yeni fikirlerin filizlenmesiyle yorumları değiştiriyor, düşüncelere yeni bir yön veriyordu... 1927 yıllarının büyük dehası W. Heisenberg'de zamanın etkisinden kendisini kurtaramamış, gençlik yıllarının pozitivist görüşlerini bırakarak idalizm'e kaymıştı...

Oysa felsefedeki çatışma, büyük aşamalarla ilerleyen fizikten habersiz devam ediyordu. Bir zamanlar tüm gücüyle Nesnel Belirsizliğin savunucusu W. Heisenberg, A. Einstein ile aynı paralele gelmişti. Modern Fizik'te son birkaç yıl içerisinde geliştirilen A. Einstein'ın «Birleştirilmiş Alanlar Teorisi» tüm fizikçileri belirsizliğin öznelliğine inandırmıştı... Belirsizlik öznel ve bilimin nesnel temelini hiçbir zaman yıkamayacaktı.

13. CİLT

ÇIKTI

P.K. 1157 ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Fiatı : 40 TL.

Bir Nebat Haykırıyor

Bir nebat dahi kendisine kimin kötülük yaptığını hatırlıyor ve hayatına kasteden insan haşinliği karşısında ıstırap duyuyor. Brezilya'lı araştırmacılar ilk defa olarak bütün canlı maddeleri bir tek âhenk içinde birleştiren «esrarlı enerji» nin renkli fotoğraflarını tesbit etmişlerdir.

Giuseppe GRAZZINI

Projektör, zifiri karanlıkta göz ka-
maştırıcı bir pencere açıyor. Kenarları kır-
mızı sapsarı bir yaprak meydana çıkıyor.
Sonra başka bir yaprak; bu lacivert. Bir
üçüncüsü mavî. Dördüncüsü beyaz çizgili
turuncu renkte. Her bir yaprak kendine
mahsus bir ışık neşrediyor, sanki her yap-
rağın arkasında bir ışık saklanmış da ikin-
ci bir profil husule getiriyor. Böyle bir te-
zahür sisli bir akşam vakti ışığa karşı du-
ran bir insanın çevresinde de görülebilir.
Aynı şekilde dini ikonografide azizlerin
tasvirlerinde başın etrafında bir hale gö-
rülür.

Görünüş çok lâtif, imajlar sanki fotoğ-
rafçının fantazisinden, bilinen metodlarla
çıkışmış gibi. Fakat bunların hiç biri değil.
Burada karşımızda bir hakikât var. Dünyada
hayatın başlangıcından, ilk günden beri
var olmuş olan böyle bir gerçeği, hassele-
rimizin neden fark edememiş olmasına
hayret ediyoruz.

Yaprakların, ışık formları halinde es-
rarlı bir enerji neşretmekte oldukları ilk
defa olarak fotoğraf delilleri ile tesbit edil-
miştir. Yapraklar gibi, diğer bütün canlı
varlıklar da, nebat olsun, hayvan olsun
kendilerine özgü, menşelerini bilmediğimiz
bir takım enerjiler neşretmektedirler. Yeni

bir dünyanın sınırlarına gelmiş bulunuyo-
ruz. Bu sınırdan öteye geçmek isteyecek
olanlar, bugün için, birbirlerinden habersiz
bazı kimselerin ortaya koydukları bir kaç
vak'ayı dikkate almalıdırlar.

«Bu fotoğraflar» dedi mühendis Henri-
que Rodriguez «Laboratuvarlarımızda elde
ettiğimiz enteresan neticelerden sadece bi-
ridir. Yapraklardan intişar eden «AURA»
ışınları, nebatın sıhhi durumu muhtelif hal-
lere sokulduğunda çeşitli değişik renkler ve
şekiller gösteriyor; fakat bu bir şey değil.
Daha net bir değişiklik, nebat kendisini
tehdit altında hissettiği zaman tezahür edi-
yor. Meselâ, zarar verme düşüncesiyle ona
yaklaşan bir adam veyahut muayyen uzak-
lıkta bulunan ve ona bir tehlike teşkil eden
herhangi bir canlının varlığı gibi. Bu olay
altı sene evvel Amerikalı Cleve Backster'in
yapmış olduğu denemeleri doğrulamak-
tadır. Bunu o zaman pek çok bilim adamı
bir hayal olarak nitelendirmişlerdi.

Mühendis, yüzümdeki ifadeden bahsettiği
kimsenin kim olduğunu bilemediğini
anlıyor. «Cleve Backster, F.B.I. de çalışan
meraklı bir teknisyendi» diyor ve devam
cdiyor: «F.B.I. daki işi lie detectors - ya-
lan makinalarının bakımı ve gizli ajan-
lara onun nasıl çalıştığını öğretmekti. İşte
bu adam detector ile bir seri tecrübeler
yapmıştır. Bir çok Amerikalının olduğu
gibi, onun da zevki, küçük bahçesiyle meş-
gûl olmaktı. Bir gün, 2 Şubat 1966 da ak-
lına şöyle bir sual geldi : Su verdiği ne-
batta nem, köklerden yapraklara kadar ne
kadar zamanda ulaşabilirdi? Ve bunu de-
nemek istedi. Yapraklara bazı elektrotlar
bağladı, aşağı yukarı, ansefalogram kay-
dında olduğu gibi poligraf grafiği ile, yap-
raktaki minimum tazyik varyasyonunun
kaydı alınabilirdi. Gereken hazırlığı henüz
bitirmişti ki, poligrafın kalemcikleri yaz-
mıya başladı... Backster, nebata henüz su
vermemişti. Nebat zihinsel tembihlere reak-
siyon gösteriyordu ve şerit üzerinde görü-

len çizgi tıpkı korku ile irkilmış bir insanınki gibiydi.

Bu mümkün müydü, Backster derhal gerçeği öğrenmeğe karar verdi. Nebat, şayet insanın tehlike karşısında duyduğu dehşeti hissediyorsa, direkt şiddetli bir acıya daha dramatik bir reaksiyon göstermeliydi. Bunun üzerine yaprağın birini yakmağı düşündü. Bunu denemeğı düşündüğü sırada poligraf, göstergenin maksimumuna fırladı ve yıkıldı: (Nebat dehşetle haykırmış ve bayılmıştı). Backster, fenalık yapmaktan vazgeçtiğinde nebat, yavaş yavaş kendine geldi.

O günden sonra, Amerikalı teknisyen, nebatlar ve hayvanlar üzerinde birbirinden daha hayret verici neticeler veren binlerce denemeler yaptı. Beş kişilik bir araştırmacı ekibinin önünde altıncı bir şahıs, bir nebat, bir kötülük yaptığında nebat bayılıyor. fakat sonra kendine geliyor. Bu altı kişi gidiyorlar. Biraz sonra, müşahit durumunda bulunmuş olan o beş kişi odaya tekrar giriyor. Nebat alarına geçiyor; fakat nebatı esas zulmetmiş olan araştırmacı odaya girince, nebat onu tanyor ve yine bayılıyor.

Bir odada küçük ıstakosları öldürmek üzere kaynar suya atıldıkları esnada, başka yakın bir odada, saatlerce normal halde bulunan nebatlar âdeta çığına dönmüşlerdir.

Yumurtalar, bir insanın onları tutmak için yaklaşmakta olduğunu fark ediyorlar ve içlerinden birisi kırıldığı vakit de bayılıyorlar. Bütün bunlar önümüzde sayanı hayret ufuklar açmakta ve yaşıyan bütün maddi formlar arasında devamlı bir irtibatın mevcut olduğunu düşündürmektedir. Bu irtibata, ister bir tesanüt, ister evrensel bir sevgi denilsin...

Nebatlar dan ve hayvanlardan daha mükemmel bir yaratık olan insan, muhakkak ki, daha geniş çapta, tesir alıp verebilirdi. Fakat insan, kendinde mevcut bu kudreti bilgil olarak kullanamamaktadır. Nitekim manâsız gibi gelecek ama, onu yoldan çıkararak bu üstünlüğü olmuştur :

İnsanlardan çıkan AURA —şua— fotoğraflarını şimdilik size veremem, fakat

hepsinin fevkinde olduğunu söyleyebilirim. İnsandaki AURA da, şahsın ruh hali ve sıhhatiyle orantılı olarak renk ve fon varyasyonları gösteriyor. Aura, can çekişme esnasında zayıflıyor ve ölümlü de ortadan kalkıyor.

Denemelerimiz esnasında çoğu kez önemli bazı varyasyonlar da tesbit ediyoruz. Fakat sebeplerini bulamıyoruz. Bunlara ne biz araştırmacılar ve ne de süjelerimiz bir mâna veremiyoruz. Sebebin, suuallı veya başka canlı bir cevherin müdahalesiyle olduğunu zannediyoruz.

Duygunun da kendine mahsus maddi bir kudreti mevcut olduğuna göre, bu yolla iyiliğe veya kötülüğe sebep olunduğunu kabul edebiliriz. Şüphesiz buna bir çeşit his demek lâzımdır. Meselâ şifacıların flüidleri —neşrettiği ışınlar gibi ki, bu kudret çeşitli kademelerde herkeste meknûz olarak vardır. Fakat bunlar hakkında ne biliyoruz ki? Bu gerçeği öğrenmek için ne yapmamız lâzım? Ben bir zamanlar böyle şeylere güler ve geçerdim.»

Mühendise fikrini nasıl değiştirdiğini sordum. Bana hikâyesini anlattı. Hanrique Rodriguez 1921 de Rio de Janeiro da doğmuş, Babası Siviglia tiyatrosunda müdür, annesi ise Saragosah asil bir kadındı, gelip Brezilya'ya yerleşmişlerdi, koyu katoliktiler. Komşularından biri bir gün ona, yaptığı bir galenli radyoyu gösteriyor. «Taştan çıkan bir ses, bir türlü inanamıyordum. Sonra, kulağımı saatlerce bir ses alabilmek için başka taşlara dayadığımı hatırlarım. O zamanlar sekiz yaşlarındaydım.»

Çocuk, yavaş yavaş bir taş ve bir de kulakla bu işin içinden çıkamayacağını anlamaya başlıyor. Çalışmak ve öğrenmek lâzımdı. Konu ile ilgili ne buldu ise okudu ve bir gün kendisi de bir galenli radyo yaptı. 17 yaşında liseyi bitirip teknik üniversiteye yazıldı. 21 yaşında üstün derece ile doktorasını verdi ve General Elektrik camiasına katıldı. «Orada tıpta kullanılan elektrik cihazları üzerinde ihtisas görmekteydim ve gün geçtikçe her şeyin maddeden ibaret olduğu inancım kuvvet buluyordu.» Evlendiğinde bu haleti ruhiye içinde bul-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

nuyordu ve derhal bir erkek evlât sahibi olmağı arzuluyordu. Fakat beklenen bebek bir türlü gelmiyordu. Uzman doktorlar da bunu bir türlü izah edemiyorlardı zira karısı ve kendisi gayet normaldiler. «Tam beş sene bekledik. İçimde küskünlüğe benzer bir his ve müphem de olsa, artık eskisi gibi fikirlerimden emin bir halim kalmamıştı. Sonra bir sürpriz, bir ümid ve izahı imkânsız bir his... Varlığın dünyaya gelmekte olduğunu hissediyordum. Ana karnında kıpırdarken tutabiliyor ve görebiliyordum. Onu böyle hareket ettiren, konuşturan ömrü boyunca çeşitli isteklerde bulunduracak olan bu enerjiyi nereden alıyordu? Bu sual geldi, içime saplandı. Bütün çalışmalarım, hayran kaldığım, materyalist düşüncemle tanıdığım, hükmettiğim hârika makineler, bu ilk hareketi meydana getiren enerjinin derin esrarı karşısında bir hiç gibi kaldı. Ve ben bunu anlamak istiyordum, fakat bu defa gayet mütevazî bir halde.»

Yeni araştırma buradan başlıyor ve mühendisliğin yeni ve gözde bir dalı oluyor. Onun makinaları şimdi, hayatın sınırlarının yakınında bulunuyor. Muammalı fragmanları bir anda zapt ediyor. Niçin'ini hiç bir zaman açıklıyamasalar bile, Nasıl'ı keşfediyorlar. Mühendis küçükken yaptığı gibi, araştırmak istediği konu hakkında yazılmış ne varsa okumağa başlıyor. Ve yine, önceden benzerini başka bir kimse'nin keşfedip etmediğini bilemediği bir garip cihaz bulup inşa ediyor. Bu cihaz, incecik çelik bir tel üzerine damlalar düşüren, taksimatı özel olarak tayin edilmiş cam bir tüptür. Cihaz cam bir kap içinde izole edilmiştir. Damlalar telin üzerine düştükçe tam ikiye bölünüyorlar. Araştırmacı bunu uzaktan izliyor. Fakat araştırmacı odaya girer ve tüp üzerine zihnen konsantre olursa, damlalar, görünmiyen bir itilme ile artık telin tam ortasına düşüyor, kimisi bir tarafa, kimisi de diğer tarafa düşüyorlar. Ancak adam odadan çıkınca, damlalar tekrar düzenli düşüşlerini sürdürüyorlar.

Şu halde bedenimizden bir nevi enerji intişar ediyor. Bu enerji muhtemelen kendi

fizik enerjimizden daha kuvvetlidir. Friburg Üniversitesi Parapsikoloji Enstitüsünde, muhtelif objeler, bu tip enerji ile yerden dolapların hizasına, kimse el sürmeden kaldırılıyor. İsmine «Psikokinezi» dedikleri, pür enerjiye dayanan bu tür denemeler tesbit edilmiştir. Bir çiviye keserle çakarken veya bir valizi boğaltırken olduğu gibi, neticeleri derhal göremediğimiz için ehemmiyet vermesek dahi, bu enerji her an daha derin sınırlara doğru yayılmaktadır. Bu enerji ile ne yapabiliriz? Kâinatın muazzam disiplini içinde bize düşen fonksiyonu, akıl ve tevazû ile kabul edersek, bu enerji ile ne yapmamız lazım?

Bunu keşfetmek için mühendis, Sao Paolo da, Brezilya Psikobiyofizik Enstitüsü Müdürü Prof. Hernani'nin Başkanlığındaki bir araştırmacı grubuna giriyor. Bu araştırmacı grup'un çoğu, fizikçi ve elektronik mühendislerinden olup elli kişi kadardır. Bunlar, psikolog ve biyologlarla ekipler teşkil ederek işe başlamışlardır. Bunların hepsi parasız, gönüllü çalışan kimselerdir. Ağır masraflarını Don Bosko vakfının kültür hizmetlerine tahsis etmiş olduğu fondan daima karşılamaktadırlar. Ve, böylece bu gönüllü araştırmacılar akıl almaz ilginçlikteki cihazları gerçekleştirmektedir. Rus ilim adamlarından İnyuşin ve Kirlian da böyle bir cihazla denemeler yapmışlar, yaprak ve diğer canlı maddî yapıların AURA'larının renkli fotoğraflarını tesbite muvaffak olmuşlardır. Bu olay dünya basınında ilgiyle karşılanmıştır.

Bütün bunlardan çıkartabiliriz ki, hayatın ritmine direkman tesir eden bir «manyetizm» mevcuttur. Fakat bu ismin içinde, bizi behtbat Mesmer'in rüyalarının yanına götüren ne kadar çok sualler gizlidir. Çeşitli süljelerden intişar eden esrarlı AURA hangi kanunlara itaat etmektedir? Eski YOGA literatüründe asırlarca evvel, insanın kendi içinde çeşitli faktöllerini keşfedebileceği ve bunları inanılmaz derecelere yükseltebileceği anlatılmıştı. Orada, AURA'yı okumak, uzvi bir şeymiş gibi geçer. Bizim hemcinslerimizi, sarışın veya esmer olarak gördüğümüz gibi, bir yogi de insanların başlarındaki AURA'larını görür

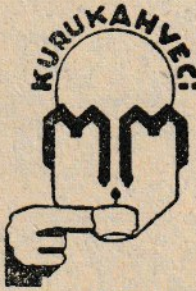
ve onların renklerinden, içinde buldukları maddî manevî hallerini anlar.

Bütün bunlar, maddeci batı için bir efsaneden ibaretti. Bugün, batı ilminin öncüleri çok uzun bir yoldan bu başlangıç noktasına dönmektedirler.

«Nihayet hasselerimizin kendi hakiki buudunu tekrar bulmak üzereyiz. Duygular hakiki şeylerdir, lüzumsuz hayaller değil-

dir. İyinin veya kötünün enerjisidir. Bunu seçecek olan da bizleriz.» dedi, mühendis Rodriguez.

İyilik veya kötülük, bunu bir yaprak dahi biliyor. O kadar ki, saadetten parıldıyacak veya ıstıraptan bayılacak kadar; evet bir yaprak dahi bunu biliyor. Bunun karşısında insanın yeri ve fonksiyonu ne oimaldır?...

Tasits tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMINÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

Metapsişik Terimler Sözlüğü

Başlı başına bir bilgi kaynağı olarak kendisinden yararlanabileceğiniz bu sözlüğü ödemeli olarak P.K. 1157'den isteyiniz.

Baskısı sınırlıdır.

Fiyatı 10 TL. dir.

OB SES YON VE ÇARESİ

Yazan : E. K. TAVES

Çeviren : S. GERÇEKSEVER

(Yours Fraternelly 1967. 3 ve 4)

OBSESYONLARIN SINIFLANDIRILMASI

Obsesyonlar, onları meydana getiren ruhun karakterine göre değişir. Bunlar çeşitli görünüşte ortaya çıkarlar. Biri, diğ-

1. Basit Obsesyonlar,	(fizik obsesyon dahil)
2. Teshir	(fasinasyon hali)
3. Zaptetme	(moral)
4. Tasarruf hali	(moral ve fizik)

1. Basit Obsesyonlar :

Burada aşağı tabakadan bir ruhun medyoma kendisini zorla kabul ettirmeye çalışması hali vardır. Ruh, medyumun da muhalefetine rağmen komünikasyonu ya kendi üzerine çeker, ya da onu bozar ve davet edilen varlık imiş gibi kendini gösterir.

Bazı hallerde bu, kasten değil tesadüfen, istemeyerek de olabilmektedir.

rinden ayrılmalıdır. Tesirin derecesine göre değişen bu fenomen, gerek organizma gerekse zihinde birtakım karışıklıklara yol açar. Ortaya çıkış şekillerine göre şöyle sınıflandırmak gerekir :

Fizik Obsesyon :

Bu tip obsesyon belirli ruhların gürültü ve devamlı ısrarlı manifestolarını ihtiva eder. Aşağıda bu hususta ilgili iki örneği okuyacaksınız :

a) Şunu hemen hatırlamak yerinde olur ki, yabancı bir ruh tarafından hiç kimse geçici olarak aldatılmaz. Aynı şekilde bu dünyada en dürüst insanlar bile dolandırılabilir. Unutmamak gerekir ki,

bir obsesyonda musallat olan ruh kendisinden kurtulmak isteyen ferde mani olmaya çalışır.

b) Çoğunlukla görüldüğü gibi bir medyum, kendisiyle temas kuran bir tek ruh ile konuşmakta ve o ruh da çağırılarak başka ruhlarla konuşmada aracılık yapmaktadır. Bu durumda bir obsesyondan bahsedilemez. Bu medyumun karakteri ya da şu veya bu ruhun cazibesıyla ilgili birşey olabilir. Eğer bir ruh diğerini uzaklaştırarak bir tesirde bulunmak istiyorsa, ancak o zaman tam bir obsesyondan bahsedilir.

2. Teshir (fasinasyon)

Anlaşılması güç, devamlı, haince ve ekseriya görülmez tesirler halinde öcalır. Bir ruh tarafından idare edilir. Burada ruh, doğrudan doğruya medyumun düşüncesine tesir eder. Muhakeme gücünü zayıflatır. Böyle bir ruhun kurbanı olan medyum kendisine söylenen yalanları ve acıp doktrinleri kabul etmekte zorluk çekmez. Hatta bunları çok büyük gerçeklermiş gibi göstermekten de çekinmez bir duruma girer.

3. Zaptetme (inkiyat, subjugation) :

Ruhun, enkarne (dünyada yaşamakta olan) bir kurbanı üzerinde moral bir hakimiyet kurmasıdır. Ferdin moral bakımından zayıflıklarından faydalanarak kendi perispirisel yardımıyla harici olarak faaliyette bulunur. Burada ruhun perispirisiyle ferdin perispirisi birleşmiş gibidir. Fert kendi arzusu dışında hareket etmekteyse de yaptıklarının doğru olduğunu zanneder ve söyler.

4. Tasarruf Halli : (possession) :

Bir ferdin ruhu tarafından meydana getirilen moral ve fizik mağnetizasyondur. Ölümünden sonra ortaya çıkan bir durumdur. Burada bedensiz ruh bedenlinin yerini alamayacağından, hakimiyet durumu fasılalarla ve geçici olarak ortaya çıkar. Bu, perispinin molekül sel yapısından dolayı böyle olur. Böyle bir obsesyon halinde musallat varlık dünyalı bedeni kendi malı imiş gibi kullanır, onun kulaklarıyla işitir, gözleriyle görür, dudaklarıyla konuşur ve saire... Tıpkı hayatta imiş gibi.

OBSEDÖR (Musallat) RUHLARIN GENEL ÖZELLİKLERİ

1. Sorumsuzluk :

İhmal, kötü niyet, düşüncesizlik, alay, değersizlik... İşte aşağı bir ruhun taşıyabileceği sıfatlardan bazıları. Böyle bir ruh herşeye burnunu sokabilir, gerçekte tam gelişme halinde olsa bile her sorulanı cevaplandırmaya kalkabilir. Bu tip ruhlar, olayları esrarlı veya anormalmiş gibi göstererek musallat olduğu insanlara sıkıntı vermekten çeşitli hilelerle onları hataya düşürmekten hoşlanırlar. Kötülük amacıyla sahte isimlerle ortaya çıkarlar. Bazıları ne sahtekarlık yapacak kadar kötü, bazılarıda ne hayırlı işlerle uğraşacak kadar iyi olduklarından kötülükle iyilik arasında zararsızdırlar. Ahlâk ve zekâ (münevverlik) açısından insanlık seviyesini bir türlü bulamazlar. Maddeden bir türlü ayrılmazlar çünkü dünya hasreti içindedirler. Fizik tesirlerle de faaliyet gösterirler : DARBELER, bazı eşyanın yerinden oynaması, ya da sallanması gibi... Bütün bu olaylar zeki ve maksatlı bir kaynağın var olduğunun delilleridir.

2. Kötülük Yapma Arzusu :

Kötülük duygularıyla dolu olan ruhlar başkalarının da kötü olmasını, azap çekmesini isterler. Musallat olduğu insanı bu amaçlar kötülüğe teşvik ederler. Böyle ruhlar, bu arzularını gerçekleştirecek fırsatlar ortaya çıkınca mutlu olurlar. Kendilerinde TANRI sezgisi vardır fakat onlar bu duyguyu değerlendirmekten yoksundurlar.

3. İntikam :

Başka bir hayata karşı hıncı olan bazı ruhların, bu kızgınlıkların acısını fertlerden çıkartmaya çalışmalarıdır. Bütün geri ruhlarda da görüldüğü gibi, ruh maddenin hâkimiyetindedir ve daima kötülüğe karşı meyli vardır. Gayet mağrur ve egoist olup çeşitli şekilde ıstıraplara sebep olurlar.

4. «İyi» den Kaçış Ve Nefret :

Ruhlar çoğunlukla daha dürüst kişiler üzerinde dururlar. «İyi» nin mutluluğunu bilmektedirler ve bunu kendilerinden kaçınılmaz bir duygu halinde hissediler, çün-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

kü yükselebilmeleri için bütün kötülükleri bizzat yaşamak zorundadırlar. Dünya hayatının güçlükleriyle ilgili hatıralara daima sahiptirler ve hatıralar çoğu zaman gerçeklerden daha ıstırap verici şekilde ortaya çıkar.

İşte bu şekilde mutlu bir hayat içinde olanları kışkırdıklarından onları rahatsız etmekten zevk duyarlar.

5. Korkaklık :

Bazı fertlerin moral zayıflıklarından faydalanmak isteyen ruhlarda bu özellik görülür. Bu gibi kişiler çoğu zaman musallat ruhların arzularından kendilerini kurtarabilecek yetenekte değildirler. Bu gibiler daima başkalarını taciz etmek isterler ve çoğunlukla bu arzularını reddede-meyecek tipleri ararlar.

6. Yanılmaktan Zevk Alırlar :

Kötülüğe ve sahtekârlığa meyli olanlara musallat olan ruhlarda görülen durumdur. Ne kadar saçma ve lüzumsuz olursa olsun, kendi düşüncelerinin daima doğru olduğunda ısrar ederler. Karakterleri icabı sosyal, ekonomik, İlim ile ilgili düşüncelerini empoze etmeğe çalışarak hayranlık toplamak düşüncesindedirler. Ahlâk, onlara bir şey ifade etmez. En tehlikeli olanlar da bunlardır zaten. Safsataları bir işe yaramaz, en saçma görüşlerle ortaya çıkarlar. Herhangi bir şekilde kötü tavsiyeler vermekten bilhassa kaçınırlar. İşte bu şekilde kandırabildikleri insanlar onların ilk savunucuları olurlar.

OBSESYON ve MEDYOMLAR

1. Basit Obsesyon :

Bu durumda medyum başka bir ruhun tesiri altında olduğunu bilir. Musallat ruh burada amacını gizlemey veya başka şekilde göstermeye çalışmaz. Kötü niyetlerini örtbas etmeden, doğrudan doğruya yegâne amacı musallat olduğu kişinin canını sıkmak, sinirlendirmektir. Bu yüzden medyum, durumu kolayca anlayabilir. Sebatsız davrandığı sürece nadiren aldatılır. Kendisini inatla kabul ettirmek isteyen bir ruhun etkisi altında olduğunu bildiği sürece medyum için bir tehlike söz konusu değildir. Sadece medyum, daha ciddi ve iyi ni-

yetli ruhlarla temas kuracağı zaman araya girerek bağlantıyı bozmaya çalışır.

2. Teshir (fasinasyon) :

Bu hâl oldukça farklıdır. Musallat ruhun karakteri de öyle... Bu çeşitten bir ruh, medyumun şuurunu körleştirir ve onun gördüğü, söylediği, yazdığının saçma olduğunun şuuruna varmasına engel olmaya çalışır. Fasinasyon şeklinde yakalanmış bir medyum, kendisinin aldatıldığını anlamaz. Musallat ruhun faaliyeti, medyumun zihnine o şekilde tesir eder ki, en saçma bilgiler bile çok kıymetli şeylermiş gibi gelir. Hattâ elinde olmadan kendisini tehlikeye dahi atabilir. Böyle durumlarda çoğunlukla iştirilen kelimeler —şefkât, alçak gönüllülük, Allah sevgisi vs.— olup, bunlarla musallat ruh gerçek amacını gizler. Eununia beraber aşağılık duygusunun izlerini zaman zaman görmek imkânsız değildir. Fakat bunu göremeyen tek kişi medyumdur. Bu nedenle, musallat varlığın tek endişesi açık seçik görüğe sahip bir medyoma rastlamaktır. Bundan dolayı medyumun anlayış kazanmasını sağlayacak fertlere yaklaşmasını önlemeye çalışır. Fasinasyona uğramış ve musallat varlık tarafından aldatılan bir medyum içine sürüklediği hatalar içinde yüzer durur ve ışın kötüsü kendisine uzatılan yardım ellerini de reddeder. Bu ciddi bir konudur, yine de, eğer obsede olan fert kendi üzücü halini, iyi niyete giden yolları ve duayı anlayabilirse, yardımcının işleri daha kolaylaşır.

3. İnkiyat (subjugation) :

Bu durumda ise, medyumun arzuları felce uğrattır, yani kendi arzularına rağmen... Burada medyum istesede kabul ettirmeye zorlanan müfrit, acaip ve saçma bilgilerden kendisini kurtaramaz. Bile bile musallat varlığa itaat halindedir.

4. Moral ve Fiziki Tasarruf (possession) :

Burada medyoma içten tesir edilerek, olmadık zamanlarda acaip davranışlarda bulunması sağlanır. Moral durumu bozulmuş, obsede ruh tarafından psiko-fizik olarak zihni altüst edilmiş ve kişiliği şekil değiştirmiş medyum kendi arzularını tamamen yitirir ve seçme hakkını kaybeder.

OBSESYONUN KARAKTERİSTİKLERİ

1. Çağrılın veya çağrılmanın yazı, duruşu, tiptoloji vs. ile diğer ruhlarla irtibatı güçleştirmek, (Parazit durumlar.)

2. Medyom aracılığıyla yapılan saçmasapan irtibatlarda, medyomun saçmalığı anlayamaması,

3. Obsedör varlığın hiç yanılmayacağını söylemesi, saygıdeğer isimler kullanması, fakat gene de saçmalamaktan kurtulamaması, ilâhîlikten, mürşitlikten, kurtarıcılıktan bahsetmeyi sevmesi,

4. Medyomdan sıtayıyla bahsolunması (ruh tarafından),

5. Önemli işe yarar düşüncelere sahip kişilerin müdahalesinden mümkün olduğu kadar medyomun uzak tutulması (medyom bazı kişilere düşman gibidir.),

6. Faydalı ruhlardan alınan bilgilerin kötü yönden eleştirilmesi,

7. Devamlı ve zamanlı zamansız yazmaya zorlanması,

8. Herhangi bir fizik engel tarafından arzuların engellenmesi ve kendi gerçek arzularının tam tersi bir yönde konuşmaya zorlanması,

9. Medyomun etrafında devamlı gü-rültüler ve karışıklıklar, burada bütün olanlar medyomun elinin altından çıkıyor-muş gibidir.

Konuyla İlgili Tahminler :

Enkarne varlığın dikkatsizliği sonucu, zihinde ve kalbinde (imanında) açılan boşluklardan obsedör ruhların yararlanmaya çalışmasıdır. Obsesyonlar ilk zamanlarda hafif hafif başlarlar. Yani ilk obsesyonlar basittir. Fakat tedbir alınmadığı takdirde tasarruf halleriyle karşılaşılır. (possession)

Ferdin ruhuna tesiri bu şekilde kolaylaştıran obsedör zamanla faaliyetlerini tasarruf haline doğru götürerek, mental bir ipnotizma elde eder. Başlangıçta eksantrik davranışlar, taassup ve acaplıklar görülecektir. Zamanla bunların yerini manetik kuvvetlerin sınır merkezlerini tesiri altına almaları izler ve Psiko-fizik hakimiyet o şekilde cereyan eder ki, bu tesirleri dağıtmak artık ferdin elinde değildir.

Olumlu davranışların temelinde tahrikler ve çeşitli ekollere sürükleyici dürtüler vardır.

Aşağı bir kişiliğe sığınmak, tartışmalara kalkışmak, şunu-bunu tenkide yeltenmek, beddua etmek... Bütün bunlar aşağı ruhların medyomların ya da herhangi bir ferdin üzerinde tesir icra etmesini hazırlayan etkenlerdendir.

Tarsus'lu Paul'un konuyla ilgili şöyle bir yazısı vardır: «Fakat sen Tanrı kulu, bütün bunlardan uzaklaştın ve adaleti, sef-kâti, saadeti, hayırseverliği, sabrı izledin.»

Çünkü Tanrı buyruğuna uyanlar kendilerini faydasız şeylerden uzak tutabilirler ve onlar daima TANRI'nın himayesinde dirler. Onlar bilmektedir ki; TANRI buyruğu, benliğimizde mevcut iyilikle ilgili merkezlerin gelişmesini, en müşkül anlarımızda bize yardımcı olmalarını mümkün kılar. Obsesyonun, hemen hemen her vaziyette öc almak isteyen bir ruh tarafından ortaya konduğunu gözden uzak tutamayız. Ve bunun kaynağını obsedör ile obsede olanların eski hayatlarına ait ilişkilerde aramak gerekir.

OBSEDÖRLERE YAPILACAK MUAMELE

1. Bir cephesi musallat varlıkta, diğeri obsede olanda olmak üzere her obsesyonda iki taraflılık vardır.

2. Pek çoğumuz uzak geçmişte, etrafımızdakileri çeşitli yollarla inciterek, onların huzur ve sükûnlarını bozmak suretiyle çok ağır sorumluluklar altına girmişizdir. İşte bugün bunun sonucu olarak bu sorumluluklarımızı, daha doğrusu borçlarımızı parça parça ödemekteyiz.

3. Bu yüzden, bu gibi korkunç dramlar (obsesyon) halindeki fenomenler hepimiz tarafından aynı anlayışla karşılanmalı; zira her iki varlıkta aynı etki altında obsesyona girmeye zorlanmaktadır. Sevgi kanunlarına göre, hayat boyunca düşmanlarımızla olan ilişkilerimizi olumlu yönde geliştirmeliyiz. Bunun için ilk fırsatta hiç düşünmeden harekete geçmeliyiz. Bundan dolayı bedenli ve ruhi yardımcılarından ya-

(Devamı sayfa 37'de)

Diğer Plânetlerde Hayat

George GALLUP'dan, Selman GERÇEKSEVER

«Tüm evrenin başka yerlerinde de hayat olmasaydı çok şaşırırdım. Yıldızların sayısı o kadar fazladır ki, bunların bazılarında hiç değilse birinde, bizim güneş sistemindeki hayat şartlarına benzer şartlar bulunmamasına imkân yok. Bizim güneşimize benzer bir yıldızın etrafındaki gezegenlerden biri üzerinde şu ya da bu şekilde beşerî bir hayatın gelişmiş olması çok muhtemeldir.»

Bu kelimeler dünyaca tanınmış Princeton'lu astronom Dr. Lyman Spitzer'e aittir. 1971 Nisan - Mayıs ayları arasında George Gallup tarafından yapılan yazılı mülakata katılan 72 millete mensup 470 seçkin ilim adamından birisidir Dr. Spitzer.

Bu ilim adamları % 53'ü dünyadan başka gezegenlerde de beşerî bir hayatın olabileceğini kabul ettiklerini ifade etmişlerdir. Kalan % 47 ise bu ihtimali mümkün görememektelerdir.

Bilim, tıp, eğitim, politika ve iş alanlarının ileri gelen isimleri «Who's Who in America» dergisi tarafından rastgele seçilmiş ve G. Gallup tarafından kendileriyle yazılı mülakat yapılmıştır. Anketin esas konusunu yansıtan soru açık olarak şu şekilde sorulmuştu: «Tüm evrenin diğer plânetlerinde bir çeşit beşerî hayatın mevcudiyetine inanıyor musunuz?» Soruyu cevaplandıranlardan bazıları «beşer» ve «zekî» kelimelerini aynı zamanda kabul düşünmüş olabilirler. Soruya olumlu cevap verenlere ayrıca, «Niçin?» diye de sorulmuştur.

Fen - Tarih - Felsefe Koleji Müdürü başka gezegenlerde de hayatın mevcudiyetini ihtimal dahilinde görmekte ve bunun önemini küçümsemenin doğru olamayacağını sözlerine ilâve etmektedir: «Diğer yıldız sistemlerinde de bir hayatın varlığına ikna olmuş bulunmaktayım. Evrenin sonsuz büyüklüğünü ve bizim onun hakkındaki

bilgimizin hiç denecek kadar küçüklüğünü düşündüğümüzde, bizimkinden başka gezegenlerde hayatın olamayacağı zannetmek hata olur. Ve bizim onlarla temasa geçmemiz herhalde çok ileri bir gelecekte gerçekleşecek bir konu olmasa gerek. Bu bakımdan bu ihtimale şimdiden kendimizi hazırlamamız ilerisi için faydalı olacaktır.»

Ankete verilen cevaplarda, «ne şekilde bir beşerî hayat,» konusuyla ilgili olarak, ilim adamları arasında bir görüş birliği yoktur. Bu görüşlere göre diğer gezegenlerdeki beşerî hayat, maymun ailerinden, medeniyet bakımından bizlerden ileride bulunan insan topluluklarına kadar gidebilmektedir.

«Bizim bildiğimiz şekilde bir hayatın var olabileceği kanısında değilim.» demektedir Kentucky'li bir rahip. Ve devam ediyor: «Fakat oralarda, değişik atmosferik şartlarda, bizim alışık olmadığımız bir hayat formu yaşamakta olabilir. Bunlar bir çeşit primitif yaratıklar da olabilir. UFO'ların mevcudiyeti, beni evrende yalnız başına yaşayan varlıklar olduğumuz kanısından uzaklaştırmış bulunmaktadır.»

Illinois'li bir profesör de benzer görüşleri ifade etmiştir: «Diğer gezegenlerde bazı form reproduksiyonları olmalıdır. Mars'da ya da Satürn'de bizim gibi insanların bulunduğunu sanmıyorum. Fakat milyonlarca mil uzaklarda başka hayat formları olabilir. Zaman zaman şu bilimsel hayal romanlarının yavaş yavaş gerçekleşmekte olduklarını düşünürüm...»

New Jersey'li bir ilim adamı da uzayda bizimkine benzer bir hayatın varlığını kabul etmekte fakat onlarla pek yakın bir gelecekte temasızın mümkün olabileceğine pek ihtimal vermemektedir. «Eğer böyle bir hayat şekli varsa, herhalde bizden milyonlarca mil uzakta olmalıdır. Bunu kabul etsek bile onlarla temasa geçmemiz herhalde yüzlerce yıl ileride gerçekleşecek

bir konudur. Tabii ki, bizim aramakta olduğumuz hayat yıllardan beri bizimle temasa geçmek üzere hazır olarak beklemektedir.»

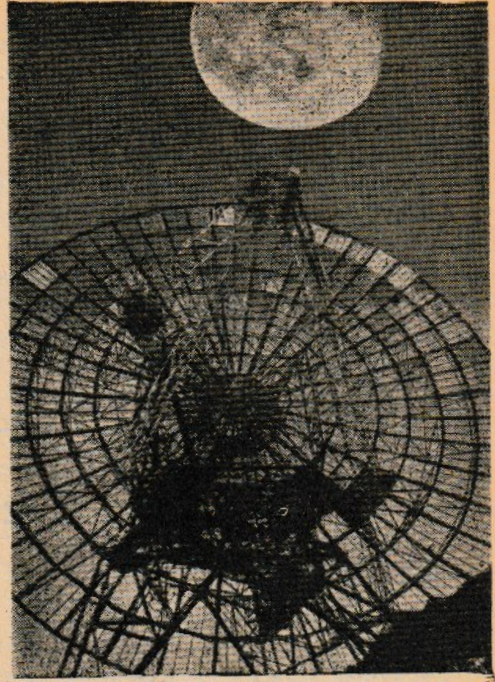
Geçmişte daha ziyâde Mars ve Venüs'ten ötede bir hayatın varlığı kabul edilmekte ise de, artık bugünün Astronomları dünyamızdan milyonlarca mil uzaklardaki sistemlerde de hayatın mevcudiyeti mümkün görmektedirler. Buradaki «hayat» kelimesinden zekâ sahibi varlıklar kastedilmektedir.

1972 Martında Cape Kennedy hava üs-sünden, dış uzaydaki zekâ sahibi varlıklarla görüşmek (communicate) maksadıyla özel tarzda tehz edilmiş bir uzay aracı fırlatılmıştı. Pioneer-10 ismi verilen bu araç Jüpiter'in yakınından (1973'ün sonlarına doğru) geçerek saatte 32.000 mil hızla uzayın derinliklerine doğru yol almaktadır.

Cornell'in Gezegenlerle İlgili Araştırmalar Laboratuvarından Dr. Carl Sagan ve Cornell'in Milli Astronomi ve İyonosfer Merkezi Müdürü Dr. Frank Drake aracın içine altın kaplamalı bir aleminyum plaka yerleştirmişlerdi. Bu plaka üzerine bilimsel sembollerle, bu aracın nereden ve nasıl insanlar tarafından gönderildiği işlenmişti. Bu araç herhangi bir gezegenin insanları tarafından ele geçirildiğinde ya da araç kendiliğinden üzerinden insanlar bulunan bir dünyaya indiğinde bu mesaj oradakilere tarafından okunacaktır.

Bundan 7 yıl kadar önce de Birleşik Devletlerde yetişkin bir guruba başka gezegenlerde bizimkine benzer bir hayatın olup olamayacağı sorulduğunda, % 34 oranında olumlu cevap alınmıştır. Olumlu cevap vermeyen % 46'nın arasında tabii ki kararsızlarda bulunuyordu. Fakat esas olan şuydu ki, esası bir eğitimden geçmiş yetişkinlerin büyük bir çoğunluğu başka dünyalarda da hayatın var olabileceği kanısına sahip olanları teşkil ediyordu.

Buna benzer yetişkinler arası bir araştırmayı 1972 Martında G. Gallup da denemişti: Yapılan mülâkatlardan ortaya çıkan görüşlerden bazıları aşağıya sıralanmıştır :

«Bizim evrenimizde,» diyordu 19 yaşlarından bir yüksek öğrenim öğrencisi, «bir çeşit zekâ sahibi hayatı üzerinde taşıyan birçok gezegenler vardır. Uçan Daireler esrarının nasıl açıklanması gerektiğini bilemiyorum. Öyle görünüyor ki, onlar bize nazaran süper zekâya sahip varlıklar...»

Aynı zamanda dinî kültüre de sahip olan 24 yaşlarında bir ressam başka dünyalarda da hayatın olabileceğini kendisine göre şu şekilde açıklamaktadır: «Eğer varlığına birliğine inandığımız varlık gerçekten Tanrı ise, onun yaratıklarının koskoca evrende küçüklük bir dünyaya sığdırılması, yaradılışı sınırlamaktan başka birşey değildir.»

37 yaşındaki bir ilim adamı konuyla ilgili görüşlerini şu kelimelerle açıkladı : «Herşey mümkündür. Mademki yaradılış ilmen mümkün görülmektedir, öyleyse güneş sisteminin diğer gezegenlerinde de hayat olması mümkündür.»

Diğer gezegenlerde hayatın olabileceği görüşünü savunanlardan biri de 47 yaş-
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

larındaki sivil servis görevlilerinden biriydi: «Ay'a kadar gidip, geri geldik, şu kadar zamandan beri Mars'ı incelemekteyiz, Uçan Daire sorunu da epeyce zamandan beri incelenmektedir. Bütün bunlar bana, dünyanın dışındaki evrenin boş olamayacağını anlatmaktadır.

Uzay teknolojisinin ne kadar büyük bir hızla gelişmekte olduğu bugün herkesin mâlumudur. Bu konuyla ilgili olarak 1949 larda yapılan bir araştırmada 2.000 yılına kadar roketlerle insanların Ay'a kadar gidip gidemeyeceği sorusuna çoğun-

lukla olumsuz cevap verilmişti. O zamanlar ankete katılanların sadece % 15'i 2.000 yılına kadar Ay'a gidilebileceğini söylemişti. Gerikalan % 85 ise (70 yıl kadar önce Wright kardeşlerin havada uçmalarına rağmen) hâlâ havadan ağır bir cismin havada durabileceğini kabul edemiyorlardı.

Eğer «tarih» insanlara bir rehber ise, 21. Y. Y. uzay araştırmalarının uzayın sırlarının pek çoğunu açığa çıkaracağı meydandadır. Hattâ hayal gücü en kuvvetli hayal bilim yazarlarının bile romanları gerçekleşecektir. (FATE'den)

İş, Söz Düşünce

(Sahife 7'den devam)

dir. İş de başkasına yaptıracağız. Yahut işi çok güzel yapan, fakat iki kelimeyi bir araya getirip söyleyemeyen insanlar vardır. «Madem ki işi güzel yapıyorsun, bunun sözcülüğünü de yap» deyip zorlamamak gerekir. İş bölümü esasına göre, herkesi kendi kabiliyetleri içinde kullanmak gerekir. Bir insan da belki gönül insanıdır. Derin duyguludur, içlidir. Fakat o ne söz söylemesini becerebilir, ne de iş ortamında fazla göze batmaya meyyaldır. O halde kendini daima gizlemeye çalışır.

Hattâ büyük gönül adamları kendilerini bile örerler. Derviş ve dilenci kılığında gezerler. Belki de, onların ince vibrasyonları, kaba muhataplar karşısında rencide olmaktadır. Dolayısıyla kaba muhataplarının tahmin etmeyeceği kaliba kendisini büdüğü zaman, onların yıkıcı vibrasyonlarından kurtulmaktadır. Dolayısıyla bu, o şahıs için bir müdafaa reaksiyonudur. Eğer ortam genellikle daha anlayışlı hale gelirse, bunlar daha rahatça meydana çıkacaklardır.

İnsanlar kendilerinin her sahayı kapsamadığını iyi bilmelidirler. Yanyana yagayan, hayatlarını birleştiren iki insandan bakarsınız, biri daha çok söz adamıdır, di-

ğeri daha çok gönül adamıdır. Biri biraz daha içte, diğeri biraz daha dışıdır. Sözcü olan herşeyi sözle ifade ettikçe, diğerdenden de aynı şeyi bekler, bulamaz, bulamayınca da itham eder. Onu aynı şekilde hareket etmemekle, beraberliği sağlamamakla suçlar. Çok defa da çatışmalar doğar bunda.

Halbuki hayat o kadar güzel plânlanmıştır ki, hayatlarını yanyana geçirmek zorunda olanların, birbirini tamamlayan melekeleri vardır. Biri ötekine göre bir bakımdan eksiktir. Birinde olan bir vasıf diğesinde yoktur. Fakat başka bir vasıf bakımından da fazladır ve tamamlayıcıdır.

Karşımızdakinden daima kendi vasfımızı beklemeyelim. Bizimki iyi veya kötü fakat bizimki bize mahsustur. Bizli tamamlayan vasıfların kimlerde olduğunu bulabilmemiz gerekir. Bu şekilde bir ekip teşekkül eder. Ekipler birbirini tamamlayan insanlardan meydana gelen gruplardır. Bir millet çapında bile düşünsek, eğer bu milletin vatandaşları birbirini tamamlıyorsa, (duyuşlarıyla, düşünceleriyle) ve birbirinin farklı taraflarına hürmet edebiliyorsa, büyük bir âhenk doğar. En büyük mutluluk ve en büyük kuvvet de bu âhenğin sonucu olur.

OBSESYON

(Sayfa 33'den devam)

rarlanarak müsbetlerin kaynağı olan nefret bağlarından kendimizi bir an evvel kurtarmaya çalışalım.

Kendimizi şuna inandırmalıyız ki, bu provokasyon (tahrik), istihza, husumet ya da kayıtsızlık, saygısızlık veya eğlenme (alay) ile olacak birşey değildir. Hayır, evet gene hayır.

4. Onları suçlamak, acılarına acı katmaktan başka birşey olmayacaktır. Bu hareketlerinden dolayı onları suçlamak, daha büyük sorumluluk altına girmek olacaktır. Ayıplamak ise obsedör varlıktan gelecek sıkıntıları kendi üzerimize çekmek olacaktır.

5. Öyleyse bizim için yapılacak en iyi şey, onlar karşısında devamlı sabır göstermek ve obsede olanların kendi kendilerini islâh etmelerini beklemek olacaktır.

6. Daima ısrarla iyi düşünce ve sözlerin üzerinde durmalıyız ki, benliğimizde yüksek seviyeli değerler teşekkül etsin.

OBSESYON ve TEDAVİSİ

1. Obsesyon bir ruh hastalığıdır ve bu açıdan ele alınması gerekir. Yüksek seviyeli bilgilere muhtaç olan bir fert obsesyona kapıldığı zaman ızdırap verici organik karışıklıklarla ölüme kadar sürüklenebilir. Obsesyon daima moral eksikliklerden doğar ve aşağı (geri) bir ruhun hâkimiyeti altına girmesiyle gelişir gider...

Fert kendisini obsesyondan koruması için maneviyatını kuvvetlendirmeli, spirittüel kaynaklardan yararlanarak kendi kendisini yükseltmelidir. Bunun için iyi bir kitap, sâdikâne bir görev uygulaması ister.

2. Spiritualist doktrinde ruh hastalıklarının tedavi şekilleri vardır. Yine bu doktrinde her çeşit arızalı zihinsel olaylara çareler bulmak mümkündür. Aynı zamanda ilgillerin, çarenin hasta ile doktor arasın-

da kaçınılmaz birşey olduğunu, aksi takdirde tedavi işleminin gerçekleşemeyeceğini bilmeleri gerekir.

3. Obsesyona yakalanan biri, kendisini bu durumdan kurtaracak kişilerden birinde kendisi olduğunu bilmelidir. Bu da kendisinin iyi'ye karşı alacağı tavırlarla ilgilidir. Bunu nasıl gerçekleştirebileceğiz?

Bütün kötü ve karanlık düşünceleri zihnimizden atmak üzere giriceğimiz vicdanî bir gayretle yani azimli bir şekilde ruh sağlığıyla ilgilenmekle. İnsanı olmayan işgüdüsel dürtüleri devamlı olarak baskı altında tutmaya çalışmakla benliğimizi maddenin boyunduruğundan kurtarabilir, kalbimiz temizlenmiş olarak, Tanrı'nın da izniyle ihtiyacımız olan yenileyici güçlere sahip olma imkânlarını yaratabiliriz. Ancak bu şekilde zaten insanlığın menfaatlerine uyum bir çalışma yoluna girebiliriz.

4. İşte çaresi...

Buna aldırış edilmediği takdirde ve kutsal kitapların bize anlatmak istediklerini ne de bize söylenenleri anlayabiliriz.

«KENDİ KENDİNE YARDIM ET Kİ, SANA YARDIM EDİLSİN.»

5. Fasinyasyon (teshir), subjugasyon (itaat altına alma), ve possession (tasarruf halli) nde olduğu gibi obsede olan fert elinde olmayarak halinden memnun görünebilir. Bu durumda musallat varlık direkt olarak medyumun düşüncesine tesir eder. Hasta sıklık olmasada, seçme hürriyetini olduğu kadar arzu gücünü de kaybetmektedir.

6. Ferdin zihnen ve bedenen tamamen bağlandığı daha ciddi obsesyon halinde normal insanların yardım arularını nörtürleştirici tesirlerde ortaya çıkabilir. İşte bu menfi tesirlerin daha yüksek müsbet tesirlerle dağıtılması gerekir. Fakat bu dağıtma işlemini gerçekleştirecek. Ferdin yüksek bir moral seviyeye ve otoriteye sa-

hibolması gerekir. Ve son olarak obsesyona yakalananın tekrar eski hürriyetini kazanabilmesi için musallat varlığın kötü arzularına yüz çevirmesi pişmanlık duyması ve iyiliğe yönelmesi gerekir. Bunun temini ise mahirce uygulanacak moral eğitimle mümkün olacaktır.

Obsesyonun bütün çeşitlerinde, musallat varlığı yola getirmede en tesirli vasıta DUA olmaktadır.

7. Obsede olmuş bir ferдин tedavisi veya bakımı musallat varlığın şu ya da bu yolla defetmekten ibaret değildir. Zira ay-

rılmış olsalar bile aralarındaki manyetik alışveriş o kadar kolaylıkla kesilmez. çok uzak olsalar bile... Bu da göstermektedir ki baştan savma geçici olarak alınacak tedbirler obsesyonun tekrarlamasına engel olamayacaktır.

Bu gibi sıkıntılara yakalananlara karşı ilgisizlik duyacağımıza onlara yakınlık duymak, dertleriyle ilgilenmek hem onlar hemde kendimiz için yararlı olacaktır. Şunu da akıldan çıkarmayalım ki, aynı durumlar bizim de başımıza gelebilirdi...

Yardım Eden Yardım Görtür...

Bedenini Öldürmek

(Sayfa 15'den devam)

ıstıraplar, birse on; tahammülsüzlükler binse, onbin şiddetine ulaşacaklardır...

O insan bilir ki, intihar, evrensel görevden kaçıştır. Yaratılmışlıktan kaçıştır... Ölümle, yani kendini --bedenini-- öldürmekle firar bitmez ki!... Nihayet vicdanında harp divanı kurulur: Kendini kendi yargılar... Ve önündeki dünya hayatı için, kendini, kaçtığı görevdeki şartlarından da ağır şartlarla yaşamaya, yine kendi mahkûm eder...

O insan bilir ki, her bedenleniş, bir sınıfta, birinci defa, ikinci defa, belki bir-

kaçıncı defa okuyuştur... Dersleri asıp sı-nıftan kaçılmaz. Kaçarsa, yine aynı sınıfa, yine aynı derslerine dönecektir, döndürülecektir... Tekâmülden maksat, sınıf geçmektir. Dünya okullarından insanlara kovulma belgeleri verilir ama, asıl dünya okulundan belgelenmek, intiharları gölgede bırakan, çok feci, ebedi bir bekleyiş, bekletiş olur!... İntiharlar, bu ebedi bekleyişin küçük kardeşleridir: Yine bir bekleyiştir, bekletiştir intiharlar ama, sonsuz bekleyişin çok küçük kardeşleridir!... Fakat yine de, sonsuz bekleyişi tatmamış insana, bir sonsuz bekleyiş gibi feci ve acı gelir...

ŞUUR PROJEKSİYONU

Astral Seyahat ya da Deneysel Dedublüman olayını şahsen denemek isteyen, öğrenip bilgi edinmeği arzu edenler için Metin KIRAZ'ın hazırladığı bu pek değerli ve ülkemiz için biricik eseri

YAYINLADIK. Fıatı 750 kuruş

P.K. 1157'den ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.